

Od Květné neděle do Bílé soboty

Příručka pro každého, kdo se chce účastnit
bohoslužby ve Svatém týdnu

Podle nových překladů sestavil

DR. JAN HEJČL

V KOMISI MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ
V OLOMOUCI

1. Na Květnou neděli

OD KVĚTNÉ NEDĚLE DO BÍLÉ SOBOTY

Příručka pro každého, kdo se chce
účastniti bohoslužby ve
Svatém týdnu

*

Podle nových překladů sestavil

DR. JAN HEJČL

V OLOMOUCI 1928

Nákladem vlastním. V komisi Matice Cyrilometodějské.

Nr. 18.015

IMPRIMATUR

Olomucii die 13. Decembris 1927

Josephus Vyvlečka,

Praeses a. e. Consistorii

Úvodem

možno jest poukázati na článek „Několik slov o „liturgické obnově“ v našem lidu“, uveřejněném v kalendářích Matice Cyrilometodějské na rok 1928 (na př. Cyrilometodějská rodina str. 45 – 48) a dodati, že od té doby, co řečený článek byl psán, vyšla úhledná knížečka „*Na slavnost Božího těla*“ v Praze (1927) nákladem „Dědictví svatojanského“ (cena 4 Kč), dále „*Na Boží hod vánoční*“ (v Olomouci 1927, cena 15 Kč). Neměli jsme však dosud překladu modliteb, jimiž provází světová církev své obřady ve svatém týdnu. Tuto mezeru chce vyplniti příručka „*Od Květné neděle do Bílé soboty*“. Bude míti patero samostatných svazečků.

I. Na Květnou neděli.

II. Na pondělek, úterek a středu sv. týdne.

III. Na Zelený čtvrtek.

IV. Na Velký pátek.

V. Na Bílou sobotu.

Záleží na zájmu, s jakým naše česká veřejnost přijme I. svazeček: Na Květnou neděli. Bude-li přijat příznivě, vyjdou ještě letos ostatní svazečky. Kdo si opatří všech pět příruček a dá si je svázati do jedné knížky, bude míti nejlepší modlitební knihu pro svatý týden.

V Olomouci na počátku postu I. P. 1928.

NA KVĚTNOU NEDĚLI

Touto nedělí začíná „*veliký*“, „*svatý*“ týden, příprava na hod Boží velikonoční. Sluje „*veliký*“, ježto Pán v něm vykonal *veliké věci*. Sluje „*svatý*“, protože jest se v něm *posvěcovati* živou vzpomínkou na utrpení Páně, spojenou s kajícností; církve si přeje, bychom se zejména v tomto týdnu připodobovali Ukřižovanému, t. j. bychom ukřižovali v sobě starého, hříšného člověka a potom slavili spolu s Kristem vzkříšení k životu novému, mravně dokonalejšímu. Neděle tato sluje „*květná*“ od vrbových květů (kočiček), které bývají v našich krajinách spolu s jinými rastrolestmi svěceny místo větviček palmových. Bohoslužba její uvádí nám na paměť, 1. kterak Pán slavně vjížděl do Jerusalema na oslátku a 2. kterak cesta Kristova kříže stala se cestou světla, vítězství nad smrtí, vstupem do života věčného; křížem otevřel nám Pán brány zavřeného nebe. (To nám připomíná zejména obřad na konci dnešního průvodu; podjáhen tluče křížem na dveře chrámové, a ty se otvírají.)

MATUTINUM (HODINKY JITŘNÍ)

Modlitba přípravná:

Ve jménu Otce i † Syna i Ducha svatého.
Amen.

Otevři, Pane, má ústa, by blahořečila tvému svatému jménu; očisti také mé srdce ode všech neužitečných, nezřízených a nemístných myšlenek. Osvět rozum, rozněť cit můj, bych důstojně, pozorně a nábožně mohl se tyto hodinky modlití a zasloužil býti vyslyšen před tvou božskou velebností. Skrze Krista, Pána našeho.
Amen.

Pane, ve spojení s oním božským úmyslem, s kterým jsi sám na zemi Bohu chválu vzdával, chci tyto hodinky ke cti tvé konati.

Otče náš... Zdrávas, Maria... Věřím v Boha...
potichu.

V.: Pane † otevři mé rty. Poznamenej ústa malým křížem.

O.: Aby ústa má mohla zvěstovati tvoji chválu.

V.: Bože, měj na paměti † mou pomoc. Zde se poznamenej velikým křížem.

O.: Hospodine, pomáhat mi pospěš.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jako byla na počátku, buď nyní i vždycky i na věky věkův. Amen. Chvála tobě, Pane, králi věčné slávy.

Invitatorium (Výzva k Boží chvále):

Kéž byste poslechli dnes hlasu Páně:
„Nezatvrzujte svých srdcí!“

Ž a l m 94

**Kéž byste poslechli dnes hlasu Páně:
„Nezatvrzujte svých srdcí!“**

Ž A L M 94

Zatvrzují srdce svá ti, kdož nechtějí ani v této době dbáti Ukřižovaného. Hrozí jim ortel Boží, že nedojdou pokoje ani na tomto ani na onom světě.

**Pojďte, chvalme s radostí Pána,
s jásotem slavme Boha, svou spásu;
předstupme před tvář jeho s díky,
písně plesu pějme jemu.**

**Kéž byste poslechli dnes hlasu Páně:
„Nezatvrzujte svých srdcí!“**

**Neboť Bůh veliký jest Hospodin,
a král nade všechny bohy.
Jsouť v jeho ruce všechny hlubiny země,
temena hor jsou majetek jeho.**

„Nezatvrzujte svých srdcí!“

**Jehoť jest moře, neb on je učinil;
i souš je dílo jeho rukou.
Pojďte, klanějme se, padněme,
klekněme před Pánem svým tvůrcem.
Jeť on Pán, náš Bůh, a my jsme
lid, ježž on vodí, a ovce, ježž pase.**

Matutinum (hodinky jitřní)

**Kéž byste poslechli dnes hlasu Páně:
„Nezatvrzujte svých srdcí!**

**Jak v Hádce, jak v Pokušení na poušti,
kde vaši otcové pokoušeli mne,
zkoušeli mne, ač vídali skutky mé.“**

„Nezatvrzujte svých srdcí!“

**„Čtyřicet roků mrzel jsem se
na to pokolení a řekl jsem:
Lid je to myslí stále bloudící!“
Oni však nechtěli znáti mé cesty,
takže jsem přísáhl ve svém hněvu:
„Nedojdou odpočinku mého!“**

**Kéž byste poslechli dnes hlasu Páně:
„Nezatvrzujte svých srdcí!“**

„Nezatvrzujte svých srdcí!“

**Kéž byste poslechli dnes hlasu Páně:
„Nezatvrzujte svých srdcí!!“**

Chvalozpěv (Pangue, lingua) podle překladu Pavelkova:

**Jazyku, pěj přeslavného
chvalozpěvy zápasu,
hlásej kříže vítězného
ušlechtilou okrasu,**

Matutinum (hodinky jitřní)

na němž světa veškerého
umřel Kristus za spásu.

Zklamáni že lidé byli,
stvořiteli líto jest,
jablka když okusili,
pro něž stih' je smrti trest;
se stromu si uškodili,
náhradu strom má jim nést.

O spasení naše v péči
prozřetelnost určila,
podvodného zrádce léči
aby léčka zkazila,
tím bol hojí moudrost větší,
čím nás zloba ranila.

Proto, když už plnost času
posvátného svítala,
láska otce s nebes jasu
syna svého poslala,
pro naši jej panna spásu
vtěleného vydala.

Pacholíček pláče v stáji
v chudé jesle vložený,
údy, které božstvím plají,
v plénky maje haleny
ruce, jež svět ovládají
těsným vínkem staženy.

Matutinum (hodinky jitřní)

Zazni hymnus neustálý
cti a slávy v širý svět,
otce, syna, ducha chvály
posvěcujte tvorů ret,
trojjednomu světa králi
neustávej věčně znět.

Amen. (Kupka, Církevní rok, str. 239.)

Týž chvalozpěv podle překladu Ant. Štemberga (Sv. Eucharistie 1926, str. 25n):

Jazyku, pěj o vznešeném,
proslaveném zápase,
o vítězném zpívej kříži
ve velebném ohlase:
kterak světa Vykupitel
zvítězil, v smrt vydav se.

Nad praotcem podvedeným
maje Tvůrce velký žal –
když se jídlem zakázaným
člověk smrti zaprodal –
tenkrát sám hned dřevo určil,
by s nás škodu dřeva sňal.

Spásky naší rád si žádal
toto dílo s nutností,
aby chytrost zlého zrádce
zklamala se chytrostí,
jež by poskytlá lék odtud,
kde nás ranil škůdce lstí.

Ž a l m 1

Když se tedy přiblížila
náplň času svatého,
poslán byl Syn, světa Tvůrce,
z hradu Otce věčného,
a k nám v těle ubíral se
z lůna Panny čistého.

Plakal jako nemluvňátko,
v úzkých jeslích vtěsnaný;
údy v plénkách zavinuté
Pannou-Matkou spoutány,
také ruce, nohy Boha
úzkou stuhou svázány.

Sláva budiž ustavičná
Bohu trojosobnému,
stejná Otci, Synu jeho,
rovná Duchu svatému,
čest a chválu kéž vše vzdává
Bohu trojjedinému.
Amen.

I. Nokturn (Modlitba noční).

Antifona :

Blaze muži.

Ž A L M 1

Také sv. kříž byl vzácný strom, zavlažený proudy krve, jež stékala z ran Kristových k jeho patě. Na něm pní svatý svatých – slunce spravedlnosti. Ovoce, jež přinesl ten strom

Matutinum (hodinky jitřní)

jest Kristova milost, proudící ze mše svaté (obnova nekrvá-
vá oběti kříže) a ze svátostí, zkrátka: spása všeho lidstva.
Ta spása nemůže vadnouti. Až nastane konečné třibení
zrna a plevy, spravedlivců a bezbožníků – při posledním
soudu zastkví se v oblacích opět „znamení Syna člově-
kova“.

Blaze muži, který nikterak
podle rady bezbožných nechodí,
na cestu hříšníků nevstupuje,
ve sboru posměvačů nesedá;
ale v zákoně Páně má zálibu svou,
a v zákoně jeho přemýšlí ve dne v noci.
Jako strom bývá, štípený
u tekoucích potoků,
jenž dává ovoce časem svým,
jehož list neuvadá;
všecko, co podniká, daří se.
Nikoliv tak bezbožní, nikoliv tak;
ale jak pleva, již vítr se země svívá.
Protož bezbožní na soudu neobstojí,
ani hříšníci ve sboru spravedlivých.
Neboť Hospodin zná cestu spravedlivých,
kdežto cesta bezbožných záhubou končí.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Blaze muži, který v zákoně Páně přemýšlí.

Ž a l m 2

Antifona :
Služte Hospodinu.

Ž A L M 2

líčí odvěké útoky proti kříži a Ukřižovanému. Marné jsou ty vzteky, kříž bude vždycky vítěziti a zvítězí i na skonání světa, vždyť je to náznak Syna Božího, krále králů... Blaze všem, kdož se podrobují zkroušeně kázni Ukřižovaného, jenž ukládá křižovati se, mrtviti se !

proč se bouří národové,
a kmeny kují marné plány?
Scházejí se králové země,
vládcové se umlouvají
na Pána a jeho pomazaného:
„Roztrhejme jejich pouta
a jho jejich odvrhněme!“
Ten, jenž v nebesích sídlí, se směje,
Hospodin se posmívá jim.
Poté však mluví k nim ve svém hněvu,
ve svém rozhorlení je děsí:
„Já přec jsem králem od něho učiněn
na Sionu, jeho svaté hoře!
Hlásám výrok Hospodinův:
Pravilť ke mně: „Syn můj jsi ty,
já dnes zplodil jsem tě.
Požádej, a dám ti národy v majetek,
a v tvé vlastnictví končiny země.
Ovládej je železnou holí,
a jako nádobu z hlíny je rozbij!“
Teď tedy, králové, buďte moudří,

Matutinum (hodinky jitřní)

přijměte výstrahu, vládcové země!
Služte Hospodinu s bázní,
jásejte mu s uctivým chvěním.
Podvolte se přikázáním,
by se Hospodin nerozhněval,
ať není vaše cesta vám zkázou;
můžeť snadno vzplát hněv jeho.
Blaze všem, kdo doufají v něho!
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Služte Hospodinu s bázní, jásejte mu s uctivým chvěním.

Antifona :

Povstaň.

Ž A L M 3

Představ si, že slova tohoto žalmu se linou se rtů Krista, umírajícího na kříži.

Pane, jak četní jsou, kteří mne sužují!
Mnozí proti mně povstávají,
mnoho těch, kteří o mně říkají:
„Není mu pomoci u jeho Boha.“
Ty však, Pane, jsi štítem vůkol mne;
slávou mou, a ty hlavu mou zdvíháš.
Hlasitě volám k Hospodinu,

Z proroka Jeremjáše.

Hospodin trestal ve S. z. hříchy svého lidu tím, že na něho dopustil kruté jho pohanů. Týž Bůh trestá hříchy lidstva na svém vlastním Synu, Ježíši Kristu, jehož vydal do rukou pohanů, aby ho ukřižovali. Jak veliké zlo jest odvrát, odpad člověka, křesfana od Boha: hřích!

Čtení I. (2, 12 – 17).

Užasni se, nebe, nad tím, a brány jeho, zkor-
muťte se velmi – praví Hospodin – neboť dvojí
zlo spáchal můj národ: Mne opustili, pramen vo-
dy živé, a kopali sobě cisterny, cisterny rozpuka-
né, které nemohou držeti vody. Zdali jest Israel
otrok, nebo syn z nevolnice doma zrozený? Proč
tedy stal se kořistí? Lvové na něho řvali, vydá-
vali ryk, ze země jeho učinili poušť, města jeho
jsou vypálena, nikdo v nich nebydlí. Také Mem-
fidští a Tafnesští zprznili tě až do vrchu (hlavy).
Zdali tě nestihlo to proto, žes opustila Hospo-
dina, Boha svého, tehdy, když tě po cestě vodil?
Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

O.: Bohu díky.

Responsorium (Pláč 3, 57): V ten den, kdy jsem
tě vzýval, Hospodine, řekl jsi: „Neboj se!“ Tys
ujal se práva mého a vysvobodils mě, Hospo-
dine, Bože můj.

V.: Kdykoli jsem v tísní, vzývám tebe; neboť
ráčil jsi mě vyslyšati. (Ž. 85, 7.) Tys ujal se prá-
va mého a vysvobodils mě, Hospodine, Bože můj.

V.: Rač, pane, požehnati.

Matutinum (hodinky jitřní)

Požehnání: Jednorozený Syn Boží rač nás požehnati a nám pomáhati.

O.: Amen.

Čtení II. (2, 18 – 22).

A nyní, co tě pudí k cestě do Egypta, abys pila vodu z Nilu? A co tě nutká k cestě do Assyrie, abys pila vodu z Řeky? Stíhati bude tě zloba tvoje, a tvůj odpad bude tě trestat. I zviš a zakusíš, jak zlá a hořká věc to jest opustiti Hospodina, Boha svého. A není bázně mé při tobě, praví Pán, Bůh zástupů. Dávno již zlámala jsi jho mé, roztrhala jsi svazky mé a řeklas: „Nebudu sloužiti.“ Neboť na každém pahorku zvýšeném a pod každým stromem ratolestným tys kladla se, nevěstko! Já přece štípil jsem tě z révy ušlechtilé, všechny sazenice byly pravé; jak jsi mohla zvrátit se mi v révu zvrhlou? I kdybys umyla se louhem a vypotřebovala mnoho mýdla, zkálena jsi nepravostí svou přede mnou, praví Pán Bůh. Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

O.: Bohu díky.

Responsorium (Job. 19, 12): Bratři moji vzdálili se ode mne a moji přátelé odcizili se mi.

V.: Opustili mě příbuzní a známí. Odcizili se mi.

V.: Rač, pane, požehnati.

Požehnání: Milost Ducha svatého osvět mysl i srdce naše.

O.: Amen.

Matutinum (hodinky jitřní)

Čtení III. (2, 29 – 32).

Proč chcete se mnou vésti soud? Všichni jste odpadli ode mne, praví Hospodin. Nadarmo bil jsem syny vaše, nepřijali kázně; meč váš sežral proroky vaše jako dravý lev. Jaké jste plémě, vy! Vizte slovo Hospodinovo! Byl jsem já pouští Israelovi, anebo zemí temnot? Proč tedy říká lid můj: „Odešli jsme, již nepřijdeme k tobě!“ Zdali zapomene panna na svou ozdobu, anebo nevěsta na svůj pás? A můj národ zapomněl na mne ode dnů nescíslných. Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

O.: Bohu díky.

Responsorium (Jer. 18, 9n.). Pozoruj mě, Hospodine, a slyš hlas mých protivníků! Má být odplaceno zlým dobré, že mi vykopali jámu?

V.: Vzpomeň, že jsem před tebou stával, abych přimlouval se za ně, a tvůj hněv bych odvrátil od nich! – Má být odplaceno zlým dobré, že mi vykopali jámu? – Pozoruj mě, Hospodine, a slyš hlas mých protivníků! Má být odplaceno zlým dobré, že mi vykopali jámu?

II. Nokturn. (Noční modlitba.)

Antifona:

Jak podivuhodné.

Ž a l m 8

Ž A L M 8

Podivuhodná jest velebnost Boží, proto také podivuhodná je zloba hříchu, jenž ji uráží. Podivuhodné bylo také dílo Kristovo, jež ji usmířilo, a jež člověka padlého vysoko povzneslo – až mezi anděly. Po slavném vjezdu Kristově do Jerusalema, velekněží a zákoníci uzřevše pacholata, ana volají ve chrámě a říkají: „Hosana Synu Davidovu“, rozmrzeli se a řekli mu: „Slyšíš-li, co tito praví?“ Pán jim odpovídá veršem 3. tohoto (8.) žalmu: „Ano. Což jste nikdy nečetli: ‚Z úst nemluvnat a kojenců připravil jsi sobě chválu?‘“

Hospodine, Pane náš,
jak podivuhodné je tvé jméno
po veškeré zemi!
Jeť vysoko na nebi tvoje sláva.
Ze rtů nemluvnat a kojenců
vyvozuješ si mocnou chválu
na vzdory svým nepřátelům,
bys umlčel odpůrce, protivníky.
Hledím-li na nebesa tvoje,
jež jsou dílo tvých prstů,
na měsíc, na hvězdy, které jsi upevnil,
co je člověk, že si ho všímáš,
nebo smrtelník, že o něj pečuješ?
Učinils rovna ho bezmála andělu,
slávou a ctí jsi ho korunoval.
Ustanovils ho nad díly rukou svých,
všecko jsi podrídil jeho nohám:
všecek brav a hovězí skot,
ano i zvířata polní;
nebeské ptactvo a ryby mořské,

Matutinum (hodinky jitřní)

cokoli prochází cestami moře.
Hospodine, Pane náš,
jak podivuhodné je tvé jméno
po veškeré zemi!
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Jak podivuhodné je tvé jméno, Hospodine,
po veškeré zemi!

Antifona :

Zasedls na trůn.

Ž A L M 9a

Děkuj tímto žalmem Bohu za vítězství, jež ti zjednal Pán svým křížem nad tvými nepřáteli: hříchem, smrtí, zlým duchem.

Chci tobě děkovat, Pane, celým svým srdcem,
chci vypravovat všechny tvé divy,
chci radovati se a plesat z tebe,
chci zpívat jménu tvému, Svrchovaný.
Byloť ustoupit mému nepříteli;
klesl a zašel před tvým obličejem.
Neboť jsi provedl spravedlivě při mou,
zasedls na trůn, spravedlivý soudce.
Pokárals pohany, i zhynuli hříšní,
jméno jejich vyhladils na věky věkův.

Veta jest po meči nepřátel, zbořils jim města,
není památky po nich jako po zvuku.
Hospodin však na věky trůnit bude,
postavil si trůn svůj, aby soudil.
On soudí okruh země spravedlivě,
posuzuje národy dle práva.
Proto jest Hospodin útočištěm chudému,
pomocníkem v dobách utrpení.
I doufají v tebe, kteří znají tvé jméno,
neb neopouštíš, Pane, tě hledajících.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Zasedls za trůn, spravedlivý soudce.

Antifona :

Povstaň, Hospodine.

Zpívejte Pánu, jenž trůní na Sionu,
zvěstujte mezi národy skutky jeho.
Neboť, aby krev pomstil, vzpomněl si na ně,
nezapomněl na křik ubožákův.
Milostně shlédl jsi, Pane, jak snížen jsem byl,
ty, jenž mne vyzdvihuješ ze bran smrti,
abych vypravoval všecky tvé chvály,
ve branách sionských z tvé spásy se těšil.

Matutinum (hodinky jitřní)

Spadli pohané do jámy, svého to díla,
v osidle, jež polékli, chytli se za nohy.
Dal se poznat Hospodin, jenž soudil,
do díla svých rukou se zapletl hříšník.
Hříšníci do pekel se vrátit musí,
každý pohan, jenž na Boha zapomíná.
Nebudeť na věky v zapomenutí chudás,
naděje ubohých nebude navždy marná.
Povstaň, Hospodine, ať nezpyšní člověk,
ať jsou souzeni pohané před tvou tváří;
ustanov jim, Pane, učitele,
aby poznali pohané, že jsou lidé. .
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Povstaň, Hospodine, ať nezpyšní člověk.

V.: (Ž. 21, 22.) Rač mě vysvobodit od lví tlamy.

O.: Od rohů zubrů mě poníženého.

O tče náš . . . (potichu).

V.: A neuvod' nás v pokušení.

O.: Ale zbav nás od zlého.

Absoluce: Pomáhej nám milostivost a slitovnost Toho, jenž s Otcem a s Duchem svatým živ jest a kraluje na věky věkův.

O.: Amen.

V.: Rač, pane, požehnati.

Matutinum (hodinky jitřní)

Požehnání: Bůh Otec všemohoucí budiž nám milostiv a laskav.

O.: Amen.

Čtení IV,

Řeč svatého Lva papeže.

Nejmilejší! Nadešla nám a všemu světu žádoucí a vítaná slavnost utrpení Páně, jež nám nedovoluje mezi jásosem duchovních radostí mlčeti. Neboť ačkoli jest nesnadno o téže slavnosti častěji hodně a přiměřeně řečniti, není přece dovoleno knězi při takovém tajemství Božího milosrdenství odeprítí věřícímu lidu povinnost kazatelskou, kdyžtě sama látka tím, že jest nepřeborná, poskytuje příležitost k řeči a kdyžtě nemůže býti nedostatek toho, co by mělo býti řečeno, protože nikdy nemůže býti dosti toho, co řečeno bývá. Ať tedy pokoří se slabost lidská před Boží slávou a vždycky ať uznává, že jest neschopna, aby vykládala skutky jeho milosrdenství. Ať se smysly namáhají, ať nám rozum vážne, ať se nám nedostává výmluvnosti; dobře jest, aby nám bylo málo toho, co správného víme o velebnosti Páně. Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

O.: Bohu díky.

Responsorium (Pláč 3, 9): Zazdil cesty mé nepřítel, ukládal o mne jako lev na čekané, nasýtil a napojil mě hořkostí, vhodili do jámy smrti

Matutinum (hodinky jitřní)

můj život, položili kámen na mne. – Viz, Hospodine, bezpráví jejich a ujmi se práva mého, zastánce života mého.

V Stal jsem se posměchem všemu lidu svému, písničkou jejich celý den. – Viz, Hospodine, bezpráví jejich a ujmi se práva mého, zastánce života mého.

V.: Rač, pane, požehnati.

Požehnání: Kristus dej nám radosti života věčného.

O.: Amen.

Čtení V.

Poněvadž praví prorok: „Hleďte Pána, ať síly tak nabudete“ (Ž. 104, 4.), nikdo nesmí předpokládati, že najde všechno, co hledá, aby nepřestal se blížiti ten, který zastavil svůj postup. Co však ze všech skutků Božích, jež ustavičně poutají úžasem lidskou pozornost, tak hloubavou mysl naši zajímá a uchvacuje jak utrpení Spasitelovo? Ten, aby rozvázal lidskému pokolení pouta smrtonosného hříchu, zakryl zuřivému ďáblu moc své velebnosti a slabost naší nízkosti mu předhodil. Kdyby totiž ukrutný a zpupný nepřítel byl mohl znáti záměr milosrdenství Božího, byl by se spíše snažil duše Židů vlídností mírniti nežli nespravedlivou záští rozpalovati, aby nepozbyl otroctví všech zajatců pronásledováním svobody toho, jenž mu nic nedlužil. Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

Matutinum (hodinky jitřní)

O.: Bohu díky.

Responsorium: Zachraň mě, ó Bože, neboť vody derou se na mne, že již o život jde (Ž. 68, 2); neodvracuj ode mne své tváře. (Ž. 26, 9.) Protože jest mi úzko, vyslyš mě, Hospodine, můj Bože.

V.: Přiblíž se k mé duši a vysvobod ji, pro mé nepřátele vytrhni mě. – Protože jest mi úzko, vyslyš mě, Hospodine, můj Bože.

V.: Rač, pane, požehnati.

Požehnání: Oheň své lásky rozněť Bůh v srdcích našich.

O.: Amen.

Čtení VI.

Zklamala ho tedy zloba jeho, způsobil smrt Synu Božímu, která měla se státi všem lidem lékem. Prolil krev spravedlivou, která měla býti na smír světa cenou i číší. Přijal Pán to, co si podle úradků své vůle vyvolil. Připustil na sebe bezbožné ruce zuřivců, jež obírajíce se svým zločinem sloužily Vykupiteli. I k vrahům tak veliká byla dobrotivost, že s kříže modle se k Otci žádal, ne aby ho pomstil, ale aby jim odpustil. Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

O.: Bohu díky.

Responsorium: Nebuď mi, Hospodine, cizincem, šetři mne za dob utrpení; ať jsou zahanbeni všichni odpůrci moji – ale já ať zahanben nejsem! (Jer. 17, 18.)

V.: Ať jsou zahanbeni všichni nepřátelé moji,

kteří o život mi ukládají. — Ale já ať zahanben nejsem! — Nebuď mi, Hospodine, cizincem, šetři mne za dob utrpení; ať jsou zahanbeni všichni odpůrci moji, a le já ať zahanben nejsem!

III. Nokturn.

Antifona :

· Proč tak daleko, Hospodine.

Ž A L M 9c

Proč tak daleko, Hospodine, se staviš,
odvracuješ se v čas utrpení?
Zpupnost bezbožného chudasa pálí;
kéž se chytí do tenat, která si vymyslíl!
Chlubíť se bezbožník choutkami své duše,
lupič si pochvaluje a pohrdá Pánem;
hříšník ve své nadutosti ho nedbá,
myslí si, že není Boha;
poskvrněny jsou cesty jeho vždycky.
Daleko jsou od něho tvé soudy,
na všechny protivníky své s patra hledí.
Říká si v svém duchu: „Neviklám se,
nikdy, nikdy neštěstí nestíhá mne.“
Ústa má plná zloby, lsti a hoře,
pod jazykem jeho je trýzeň a zkáza.
Sedává na číhané s bohatými
v skryších, aby zabil nevinného,
oči jeho po chudasu slídí.
Číhá v úkrytu jako lev v svém houští,

Ž a l m 9d

čáhá, aby uchvátil ubohého,
uchvátil ubohého léčkou ho zadržna.
Porází ho, že dlužno mu se krčit,
padá chudaš násilnou jeho rukou.
Říká si v duchu: „Bůh na to zapomíná,
odvrátil tvář svou, nic na věky neuvidí.“
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Proč tak daleko, Hospodine, se stavíš?

Antifona :

Povstaň.

Ž A L M 9d

Povstaň, Pane Bože, zdvihniž se ruka tvá,
nezapomínej se nad chudými!
Proč by měl bezbožník pohrdati Bohem
a si myslit, že toho nebudeš stíhat?
Vidíš to, neboť ty trápení a bolu
si všímáš, abys je vzal do svých rukou.
Na tebe jen odkázán jest chudaš,
sirotku jen ty jsi pomocníkem.
Přelom rámě hříšníka, zlovolného,
buď hřích jeho stíhán, ať přestane býti.
Hospodin bude králem na věky věkův
vyhynete, pohané, z jeho země.

Matutinum (hodinky jitřní)

Žádost ubohých vyslyšíš, Hospodine,
nakloníš ucho své ku přání jejich,
bys ujal se sirotka a sníženého,
aby již neutlačoval smrtelník z hlíny.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona:

Povstaň, Pane, Bože, zdvihniž se ruka tvá.

Antifona:

Jeť Pán spravedlivý.

Ž A L M 10

Otec nebeský potrestal hrozně hříchy lidstva na svém vlastním Synu. Tím bylo učiněno zadost Boží spravedlnosti. Může tedy i největší hříšník doufat, že mu odpuštěno bude pro nekonečné Boží milosrdenství a pro nesčetné zásluhy Ježíše Krista, jež dosáhly vrchu na kříži.

V Hospodina skládám důvěru svou;
kterak můžete mi radu dávat:
„Prchni do hor, jako ptáče činí!
Neboť, hle, hříšníci luk již natahují,
kladou střely svoje na tětivu,
by z temna stříleli na lidi upřímných srdcí.
Vždyť i základy rádů tvých podvracejí,
spravedlivý pak co mohl poříditi?“
Hospodin však – ve svatém chrámu svém jest;

Matutinum (hodinky jitřní)

Hospodin však – na nebesích trůní.
Oči jeho na chudasa hledí,
zraky jeho zkoumají lidské plémě.
Pán zkoumá svatého i bezbožného;
do duše nemá rád toho, jenž miluje
špatnost.

Dštít bude na hříšné ohnivé uhlí a síru;
bouřný vichor bude kalich jim daný.
Jeť Pán spravedlivý a miluje správnost;
na to, co slušno jest, patří jeho tvář.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Jeť Pán spravedlivý a miluje správnost.

V.: Nezahlazuj mne s bezbožnými, Bože. (Ž. 25, 9.)

O.: Neber mi život s lidmi lačnými krve.

Otče náš . . . (potichu).

V.: A neuvod' nás v pokušení.

O.: Ale zbav nás od zlého.

Absoluce : Z vazeb hříchů našich vyprostiž nás všemohoucí a milosrdný Hospodin.

O.: Amen.

V.: Rač, pane, požehnati.

Požehnání : Četba svatého evangelia budiž nám ke spáse a k ochraně.

O.: Amen.

Matutinum (hodinky jitřní)

Čtení VII.

Čtení svatého evangelia podle Matouše. (21,1-9)

Za onoho času, když se přiblížil Ježíš k Jerusalemu a přišel k Betfage k hoře Olivetské, tehda poslal dva učedníky, řka jim. A tak dále.

Homilie svatého Ambrože biskupa.

Pán opustiv Židy a hodlaje sídliti v srdcích pohanů, vhodně bere se nahoru do chrámu. Neboť tento chrám jest pravý, v němž klanějí se Pánu ne písmem, ale duchem. To jest Boží chrám, který založila vrstva víry a ne stavba kamenná. Opouští tedy ty, kteří (ho) nenáviděli, volí si ty, kteří ho budou milovati. Proto přichází k hoře Olivové, aby štípil vysokou silou mladé olivy, jejichž matkou jest hořejší Jerusalelem. (Gal. 4, 26.) Na této hoře jest onen nebeský vinař (Jan 15, 1.), takže každý, kdo je štípen v domě Božím, může sám o sobě říci: „Já pak jsem jako zelená oliva v domě Hospodinově.“ (Ž. 51, 10.) Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

O.: Bohu díky.

Responsorium: (Jer. 20, 11.) Hospodin jest se mnou jako bojovník silný; proto, kteří mě stíhají, nesvedou nic; Hospodine, zkoušíš ledví i srdce; tobě svěřil jsem při svou.

V.: (Pláč 3, 59.) Viděl jsi, Hospodine, bezpráví jejich na mně; zastaň se práva mého, tobě svěřil jsem při svou.

Matutinum (hodinky jitřní)

V.: Rač, pane, požehnati.

Požehnání: Pomoc Boží zůstávej vždycky s námi.

O.: Amen.

Čtení VIII.

A hora sama jest nejspíše Kristus. Neboť kdo jiný nesl by takové plody oliv ohnutých nehojností peckovic, ale plných plodů pohanských duší? On je ten, skrze kterého vystupujeme a ke kterému vystupujeme. On jest dveře, on jest cesta, on otvírá i otvírá se, na něho tlukou vstupující a jemu se klanějí vysloužilí. Byl tedy v tvrzi a přivázáno bylo oslátko s oslicí; nemohlo býti odvázáno leč rozkazem Páně. Odvázala je ruka apoštolská. Takový čin, takový život, taková milost. Buď takový i ty, abys mohl svázané rozvazovati. Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

O.: Bohu díky.

Responsorium : (Moudr. 2, 1-12.) Bezbožní říkají si mezi sebou zvrhle usuzující: Obchvatme spravedlivce, ježto protiví se skutkům našim; udává, že má znalost Boha, a synem Božím se nazývá a chlubí se, že má za otce Boha. — Vizme, jsou-li řeči jeho pravé; je-li opravdu syn Boží, vysvobodí ho z rukou našich; k smrti nejohavnější odsudme ho.

V.: Za podvržence nás pokládá, zdržuje se od cest našich jako od nečistot, a blahoslaví konec

Matutinum (hodinky jitřní)

spravedlivých. — Vizme, jsou-li řeči jeho pravé; je-li opravdu syn Boží, vysvobodí ho z rukou našich; k smrti nejohavnější odsudme ho.

V.: Rač, pane, požehnati.

Požehnání: Do společnosti nebešťanů dovediž nás král andělů.

O.: Amen.

Čtení IX.

Nyní uvažme, kdo byli ti, kteří, když omyl byl odkryt, z ráje vyhnáni a ve tvrzi byli uvězněni. A vidíš, že ty, které byla smrt vyhnala, život povolal zpět. A proto podle Matouše četli jsme o oslici i oslátku, aby — protože ve dvou lidech oboje pohlaví bylo vypuzeno, ve dvou zvířatech oboje pohlaví bylo zpět povoláno. Tam tedy v oslici matce zobrazil jaksi Evu omylu, zde však v oslátku vyslovil veškerost národů pohanských; a proto posazuje se na oslátku. A dobře na to, na němž nikdo dosud neseseděl; neboť prve nežli Kristus nikdo národů pohanských nepovolal do církve. Konečně podle Marka takto čteš: „Na němž dosud žádný člověk neseseděl.“ — Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

O.: Bohu díky.

Responsorium: Obklíčili mě úskočníci; bez důvodu metlami mě zbili. — Ale ty, Hospodine ochránče, ujmi se mne.

V.: Neb tíseň velmi je blízko, neb pomocník

Matutinum (hodinky jitřní)

žádný. (Ž: 21, 12.) Obklíčili mě úskočníci; bez důvodu metlami mě zbili. – Ale ty, Hospodine ochránče, ujmí se mne.

LAUDES (CHVÁLY)

V.: Bože, měj na † paměti mou pomoc.

O.: Hospodine, pomáhat mi pospěš.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému – jako byla na počátku, buď nyní i vždycky i na věky věkův. Amen. Chvála tobě, Pane, králi věčné slávy.

Antifona :

Hospodin Bůh.

Ž A L M 50

Smiluj se nade mnou, Bože, dle svého velkého
milosrdenství
a dle množství svých slitování zahlad nepravost mou.

Úplně omej mne od mé nepravosti
a od hříchu mého očisti mne.

Nebo svou nepravost já poznávám
a hřích můj přede mnou je vždycky.

Proti tobě samému jsem prohřešil se,
a co zlé je před tebou, učinil jsem,
abys byl shledán spravedliv ve svých řečech,
a bys zvítězil, když souzen býváš.

Nebo, hle, v nepravostech jsem se počal
a v hříších počala mne matka moje.

Nebo, hle, upřímnost je ti milá,
neznámou a skrytou svou moudrost oznámils mi.

Pokrop mne ysopem, abych očištěn byl,
omej mne, abych byl nad sním zbílen.

Sluchu mému radost a veselí dej;
 potom zaplesají kosti ponížené.
 Odvrát obličej svůj od mých hříchů
 a smaž všechny mé nepravosti.
 Srdce čisté stvoř ve mně, Bože,
 a ducha pravého obnov v útrokách mých.
 Nezamítej mne od své tváře
 a svého svatého ducha mi neodnímej.
 Navrať mi radost z ochrany své
 a duchem statečným posilni mne.
 Učit budu hříšníky tvojim cestám,
 že se bezbožní vrátí k tobě.
 Zbav mne krevní viny, Bože, můj spasný Bože,
 a můj jazyk s veselím bude slaviti tvou sprá-
 Pane, rty mé rač otevřítí vedlnost.
 a má ústa zvěstovat budou tvoji chválu.
 Nebo kdybys byl chtěl obět, byl bych dal (ji)
 ovšem,
 (ty však) v zápalných obětech si nelibuješ.
 Obětí Bohu (milou) duch je zkormoucený,
 srdcem zkroušeným a pokorným, Bože, ne-
 pohrdáš.
 Dobrotivě nalož, Hospodine, pro svou milost se
 Sionem,
 aby byly zdi jerusalemské zas vystavěny.
 Pak budeš přijímat řádné žertvy, oběti a
 celopaly,
 tehdáž budou klásti býčky na tvůj oltář.
 Sláva Otci i Synu
 i Duchu svatému,

jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Hospodin Bůh jest pomocník můj a proto ne-
jsem zklamán.

Antifona :

Kolem dokola.

Ž A L M 117

Děkuj dobrotivosti Boží za to, že smrt Kristova vzkřísila lidstvo k novému životu, že křížem otevřeny jsou brány nebes, kterými může vejíti . . . Bolesti, pod kterými mělo lidstvo stenati, vzal Pán na sebe . . . Kristus jest úhelným kamenem, základem nového království Božího, jež shromažďuje Židy i pohany v jeden dům.

Chvalte Hospodina, neb je dobrý,
neboť jest na věky milosrdenství jeho!
Ať tedy říká Israel: „Ano, je dobrý,
ano, jest na věky milosrdenství jeho!“
Nechť tedy říká Aronův rod:
„Ano, jest na věky milosrdenství jeho!“
Ať tedy říkají ctitelé Hospodinovi:
„Ano, jest na věky milosrdenství jeho!“
V úzkosti jsem vzýval Hospodina,
i vyslyšel mne a uvolnil mi Hospodin.
Hospodin je při mně, nebojím se;
co by mohl učinit mi člověk?
Hospodin se mnou, jest mým pomocníkem,
a já – hledím vítězně na své nepřátele.

Lépe je důvěřovati Hospodinu
nežli na lidi se spoléhati.
Lépe je důvěřovati Hospodinu
nežli na knížata se spoléhati.
Všichni pohané mě obklíčili,
avšak ve jménu Páně jsem je potřel.
Kolem dokola mne obklíčili,
avšak ve jménu Páně jsem je potřel.
Obklíčili mne zevšad jako včely,
vznítily se jako oheň v trní,
avšak ve jménu Páně jsem je potřel.
Prudce strčili mnou, abych padl,
avšak Hospodin zachytil mne.
Síla má a chvalozpěv můj jest Hospodin,
stal se mým vysvoboditelem.
Zvuky plesu a jásotu vítězného
rozléhají se ve stanech spravedlivců:
Pravice Hospodinova zvítězila,
pravice Hospodinova vyvýšila mne.
pravice Hospodinova zvítězila.
Neumru, ale budu žíti dále
a skutky Hospodinovy vypravovat;
citelně pokáral mne Hospodin,
ale smrti nevydal mne.
Otevřte mi brány spravedlnosti,
bych slavil, vejda do nich, Hospodina!
Tato Hospodinova je brána,
spravedliví vcházejí do ní.
Díky tobě, že jsi vyslyšel mne
a žes byl mým vysvoboditelem.

L a u d e s (c h v á l y)

Kámen, který zavrhli stavitelé,
ten stal se hlavním kamenem v rohu.
Řízením Hospodinovým se to stalo
a je to podivuhodné v našich očích.
Tof jest den, jež učinil Hospodin,
plesejme a veselme se v něm!
Ó Hospodine, račiž chrániti mne.
Ó Hospodine, račiž dáti zdaru!
Požehnán buď, jenž přichází ve jménu Páně,
žehnáme vám z Hospodinova domu.
Bůh je Hospodin a zazářil nám,
slavte slavnost hustými ratolestmi,
sahajícími až k rohům oltářovým!
Bůh můj jsi ty, i chci ti děkovati,
Bůh můj jsi ty, i chci tě vyvyšovat.
Díky tobě, že jsi vyslyšel mne
a žes byl mým vysvoboditelem.
Chvalte Hospodina, neb je dobrý,
neboť jest na věky milosrdenství jeho!
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona:

Kolem dokola mě obklíčili, avšak ve jménu
Páně jsem je potřel.

Antifona:

Ujmi se práva mého.

Ž A L M 62

Duše Kristu oddaná má ustavičně, ve dne v noci, zejména ve svatém týdnu na mysl kalvarského Trpitele. U něho s plnou důvěrou hledá a také nalézá vždycky hojnost pomoci a ochrany ve svých svízelech.

Bože, můj Bože, hned zjitra tě hledám,
žízni po tobě má duše,
nyje po tobě mé tělo
jak pustá, neschůdná, vyprahlá půda.

Proto jsem chodíval do tvé svatyně,
abych spatřil tvou moc a slávu.

Lepší jest milost tvá než život;
rty mé budou tebe chválit.

Proto tě chválit chci celý život
a ve tvém jménu zdvíhat své ruce.

Nejsladší lahody plna je duše má
a rty plesu slaví tě ústa má,
když na tě vzpomínám na svém lůžku,
když v noci bdím a na tebe myslím.

Neboť tys byl mým pomocníkem,
a já v stínu tvých křídel plesám.

Na tobě má duše lpí,
tvoje pravice mne drží.

Kterí však neprávem život mi vzít chtějí,
propadnou se do podzemí,
budou vydáni na pospas meči,
kořistí šakalů se stanou. *

Král pak bude se radovat z Boha;
kteří při něm přísahají,
všichni budou honosit se, *

L a u d e s (c h v á l y)

že budou ucpána ústa lhářům.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Ujmi se práva mého; zastaň se mne, neboť
jsi mocný, Hospodine.

Antifona :

S anděly.

Zpěv tří jinochů (Dan. 3, 52 – 57):

Požehnaný jsi, Pane, Bože otců našich;
úcty hodný, slavný a nade všecko vyvýšený
jsi na věky.

A požehnané jméno tvé slavné, svaté;
úcty hodné a nade všecko vyvýšené po
všecky věky.

Požehnaný jsi ve chrámě své svaté velebnosti;
nade všecko úcty hodný a veleslavný na věky.

Požehnaný jsi na trůně království svého;
nade všecko úcty hodný a vyvýšený na věky.

Požehnaný jsi ty, jenž vidíš do propastí a sedíš
nad cheruby;
úcty hodný a na nade všecko vyvýšený na
věky.

Požehnaný jsi na nebeské obloze;
úcty hodný a slavný na věky.

**Dobrořečte všecka díla Páně Pánu ;
chvalte a nade všecko ho vyvyšujte na věky.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.**

Antifona :

**S anděly a dítkami budme nalezeni, kterak
upřímně zpíváme vítězi nad smrtí: Hosana na
výsostech.**

Antifona :

Budtež zahanbeni.

Ž A L M 148

**Všecko, co jest na nebi i na zemi děkuj Bohu za veliké
dílo jeho milosrdenství, jež vykonal na kříži. V něm jest
síla (= „roh“) a vítězství lidu Božího, církve (novozákon-
ného Israele).**

**Chvalte Hospodina s nebes,
vychvalujte ho na výsostech.
Chvalte jej všichni andělé jeho,
chvalte ho všecka vojska jeho.
Vychvalujte jej slunce i měsíc,
chvalte ho všechny svítící hvězdy!
Vychvalujte jej nebesa nebes,
i všecko vodstvo, které jest nad nebem.
Ať chválí jméno Hospodinovo,
řekl on – a byly učiněny,**

L a u d e s (c h v á l y)

on rozkaz dal – a byly stvořeny.
Upevnil je na věky věkův,
zákon dal, jehož nepřekročí.
Chvalte Hospodina od země,
obři mořští, všechny tůně,
oheň, krupobití, sníh, led,
vichřice, činící rozkaz jeho,
hory, jakož i pahorky,
stromoví ovocné, i všechny cedry!
Zvěř i všecka zvířata domácí,
plazi a ptactvo okřídlené,
králové země se všemi národy,
knížata a všichni soudcové světa,
jinochové jakož i panny,
starcové a s nimi děti!
Ať chválí jméno Hospodinovo,
jeť jen jeho jméno vznešené,
sláva jeho nad nebem nad zemí!
Zdvihl roh též lidu svého
ke cti veškerých svých ctitelů,
Israele, lidu mu blízkého.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Budtež zahanbeni moji nepřátelé, ale ať ne-
jsem zahanben já, Hospodine, Bože náš.

L a u d e s (c h v á l y)

Kapitola (Filip 2, 5 – 7):

(Smysl: Nemyslete, že Pán Ježíš svým vtělením proto se zmařil, že pokládal svou rovnost s Bohem Otcem za něco jemu nepřislusného. Zmařil se proto, že se chtěl z lásky k lidem ponížiti.)

Bratři, to smýšlení mějte v sobě, které bylo i v Kristu Ježíši, jenž jsa ve způsobě Boží, nepokládal toho za věc uloupenou, že jest rovný Bohu, nýbrž sebe sama zmařil přijav způsobu služebníka tím, že podobným se stal lidem a ve vnějším zjevu svém byl shledán jako člověk.

O.: Bohu díky.

Chvalozpěv „Lustra sex“:

Třicátým když rokem svatý
doplnil svůj v těle věk,
dobrovolně láskou jatý,
vykupitel lidstvu vděk
povýšen jest na kříž katy
v oběť Boží beránek.

Napájen žlučí hyne,
hřeb, trn, hrot v spleť vniká cév,
v něžné tělo, smrti siné,
z něhož tryskla voda, krev,
zemi s nebe k sobě vine,
láskou k lidem zahořev.

Kříži věrný, nestkvěje se
nad tebe strom vzácnější,

L a u d e s (c h v á l y)

nerodí se v žádném lese
list, květ, plody krásnější
svatý strome, který nese
břímě všeho milejší.

Ohni, strome, větve svoje,
povol údům napjatým,
umírní se tuhost tvoje
z úcty k údům přesvatým,
z jichž ran prýští spásy zdroje
duším láskou rozňatým.

Jediný jsi ty měl slávu —
oběť za hřích světa nést,
bezpečného do přístavu
ztroskotavší lidstvo vést,
na tobě svou sklonit hlavu,
prolita krev jeho jest.

Zazni hymnus neustálý
cti a slávy v širý svět,
Otce, Syna, Ducha chvály
posvěcujte tvorů ret,
trojjednomu světa králi
neustávej věčně znět.
Amen.

(Pavelka v Kupkově Církevním roce str. 240.)

Týž hymnus podle překladu Štembergova (Sv. Eucharistie na u. m.):

L a u d e s (c h v á l y)

Když pak naplnil čas těla,
šest již prošel pětletí,
Vykupitel dobrovolně
dal se mukám v objetí,
jako beránek jest rozpiat
na kmen kříže k oběti.

Okusiv, hle, žluče, slábne —
jemné tělo drásají
trny, hřeby — bodá kopí —
krev i voda stékají; —
země, moře, hvězdy, vesmír
proudem tím se smývají.

Ty jsi pouze vznešený,
Kříži věrný, ze všech stromů
stejný v květu, plodu, větvích
není v lese viděný!
Sladké dřevo, sladké hřeby,
sladkým jařmem tížený!

Sehni větve, strome štíhlý,
poddajnou měj svoji dřeň!
Tvrdot od přírody danou
v měkkost zaměň v tento den!
Údům nebeského krále
za lůžko dej jemný kmen!

Ty jen byl jsi schopným uznán
světa oběť podati,

L a u d e s (c h v á l y)

všem pak ztroskotaným přístav
jako archa chystati,
po níž Beránek krev svatou
dával z těla stékati.

Sláva budiž ustavičná
Bohu trojosobnému,
stejná Otci, Synu jeho,
rovná Duchu svatému,
čest a chválu kéž vše vzdává
Bohu trojjedinému.
Amen.

V.: Vytrhni mě nepřátelům, můj Bože.

O.: Od těch, kteří mě napadají, mě vysvobod!
(Ž. 58, 2.)

Antifona:

Četný zástup.

Píseň Zachariášova (Lk 1, 68 – 79):

Požehnán buď Hospodin, Bůh israelský,
že navštívil a vykoupení zjednal lidu svému,
a že vyzdvihl nám roh spásy
v domě Davida, svého služebníka,
jakož byl mluvil ústy svých svatých
proroků odvěkých,
spásu to od nepřátel našich
a z ruky všech, kteří nás nenávidí,
aby učinil milosrdenství s našimi otci,

Píseň Zacharjášova

a byl pamětliv svaté úmluvy své,
přísahy to, kterou byl přísahal Abrahamovi,
že nám dá, našemu otci,
abychom vysvobozeni jsouce z rukou nepřátel
beze strachu sloužili jemu svých
ve svatosti a spravedlnosti před ním
po všecky dny své.

A ty pak, dítko, prorokem nejvyššího slouti
budeš,
neboť předejdeš před Pánem připravovat
abys dal lidu jeho známost cesty jeho,
o spáse odpuštěním hříchů jejich
pro srdečné milosrdenství Boha našeho,
ve kterém nás navštívil vycházející z výsosti,
aby posvítit těm, kteří sedí ve tmách a stínu
smrti,
aby řídil kroky naše na cestu pokoje.

Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona:

Četný zástup, jenž se byl sešel na sváteční
den, volal na Pána: Požehnaný, jenž přichází ve
jménu Páně, Hosana na výsostech.

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Modleme se. Všemohoucí věčný Bože, jenž
jsi dal Spasiteli našemu se vtěliti a smrt kříže

L a u d e s. (c h v á l y)

podstoupiti, aby mělo pokolení lidské k napodobení příklad pokory; dej nám milostivě, ať si zasloužíme učiti se od něho trpělivosti a v jeho vzkříšení účast míti. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh po všecky věky věkův.

O.: Amen.

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

V.: Dobrořečme Pánu.

O.: Bohu díky.

V.: Duše věrných zemřelých pro milosrdenství Boží ať odpočívají v pokoji.

O.: Amen.

O tře náš . . . potichu.

V.: Hospodin uděl nám svůj pokoj.

O.: A život věčný.

Závěrečná antifona mariánská:

Nebes královno, buď zdráva.

Andělů ti patří sláva.

Zdravas, kořene a bráno,
kterou světlo jest nám dáno!

Plesej, Panno, slávou jasná,
zdravas, nade všecky krásná.

Zdráva buď, ty sličná, čistá,
a pros za nás Pána Krista.

V.: Dovol mi chvátkti tebe, přesvatá Panno.

L a u d e s (c h v á l y)

O.: Dej mi sílu proti tvým odpůrcům.

Modleme se. Popřej nám, milosrdný Bože, pomoci v naší křehkosti, bychom slavíce památku přesvaté Boží Rodičky, na její přímluvu povstali ze svých nepravostí. Skrze téhož Krista, Pána našeho.

O.: Amen.

V.: Pomoc Boží zůstávej vždycky s námi.

O.: Amen.

Modlitba závěrečná.

Svatosvaté a nerozdílné Trojici, lidské přirozenosti ukřižovaného Pána našeho Ježíše Krista, požehnané neporušenosti blahoslavené, přeslavné a vždy panenské Marie, jakož i sboru všech svatých budiž věčná chvála, čest a mocná sláva ode všeho tvorstva vzdávána; nám pak dostaniž se odpuštění všech hříchů – po nekonečné věky věkův. Amen.

V.: Blahoslavené lůno Marie Panny, které nosilo Syna věčného Otce.

O.: A blahoslavené prsy, které napájely Krista Pána.

Otče náš . . . potichu. Zdrávas, Maria . . . potichu.

PRIMA (HODINKA PRVNÍ)

Otevři, Pane, má ústa . . . jako na str. 8.

Pane, ve spojení . . . tamže.

Otče náš . . . potichu. Zdrávas, Maria . . . potichu.

Věřím v Boha . . . potichu.

V.: Bože, měj na † paměti mou pomoc. Zde se
poznamenej velikým křížem.

O.: Hospodine, pomáhat mi pospěš.

Sláva Otci . . . Amen. – Chvála tobě, Pane,
králi věčné slávy.

Chvalozpěv :

Když denní hvězda vyšla již,
pokorně Boha vzývejme,
by v žádném denním úkonu
nám nedal trpět úhonu.

Nechť uzdou krotí jazyk náš,
by neozval se krutý svár;
zrak ochranou ať zacloní,
marností aby nevnímal.

Ať nitro srdce čisto jest
a vzdálí se i nerozum:
nechť pýchu těla potře v nás
v nápoji střídmost, v pokrmu.

Abychom, až den zapadne,
a po řádu noc nadejde,
světa se odříkajíce,
jej zpívajíce slavili.

Buď Bohu sláva, Otci buď
a jedinému Synu s ním
i s Duchem Utěшитelem
nyní i po věk veškeren.
Amen.

Antifona:

Pacholata hebrejská.

Ž A L M 92

Hospodin kraluje, oděn jest velebností;
oděn jest Hospodin a opásán silou;*
upevnil zemi též, že se nekolísá.

Pevně stojí trůn tvůj od počátku;
od věčnosti jsi ty . . .

Vlny vznášejí vysoko, Hospodine,
vlny vznášejí vysoko svůj hukot,*
vlny vznášejí vysoko svůj jekot.

Podivuhodnější nežli hukot spoust vodních,
nežli jekot mořského vlnobití*
podivuhodnější na výsostech Hospodin.

Výroky tvé jsou nejvyšší spolehlivé,
domu tvému přísluší svatost,*
Hospodine, na věčné časy.

Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,

jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Prima (hodinka první)

Ž A L M 99

Jásej Bohu všecka země,
služte Hospodinu s veselím,*
předstupujte před něho s plesáním.
Vězte, Hospodin že Bůh jest,
on nás učinil a ne my sami;*
jsme lid jeho a ovce pastvy jeho.
Vcházejte do bran jeho s díky,
do jeho nádvoří s chvalozpěvy,*
slavte ho, chvalte jméno jeho!
Nehoť dobrotiv je Hospodin,
na věky milosrdenství jeho,*
a rod od rodu věrnost jeho.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Ž A L M U 118. Č Á S T P R V Á

Žalm tento vychvaluje zjevené náboženství S. z., jež nazývá „zjevením“ (= svědectvím), „zákonem“ i „rozkazy“, „soudy“, „právem“, „ustanovením“, „slovem Božím“, „výroky Božími“, „cestou“ (= způsobem života). Oč více přísluší ta chvála zjevenému náboženství N o v é h o z á k., jež obsahuje tolik vznešených tajemství, zejména tajemství nejsv. Svátosti oltářní. V té obcuje s námi Nejsvětější styky nejužšími. Podle toho žádá však i od nás mravní čistotu ano i dokonalost. Modle se tento žalm obnovuj na vhodných místech svá předsevzetí: žítí tak čistě, ano svatě, jak toho žádá blízká přítomnost Nejvyššího ve Svátosti oltářní.

Žalmu 118. část první

Blahoslavení bezúhonných mravů,
kteří chodí v zákoně Hospodinově.
Blaze těm, kteří myslí na jeho zjevení,
a kteří celým srdcem hledají ho.
Nebo kdož dopouštějí se nepravosti,
po cestách jeho nekrácejí.
Ty jsi udělal přikázání svoje,
aby bedlivě jich bylo dbáno.
Ó, by řízeny byly cesty moje
k tomu, bych šetřil ustanovení tvých!
Tehdy nebude mi hanbiti se,
budu-li hledět si všech příkazů tvých!
Budu ti děkovat v upřímnosti srdce,
naučím-li se spravedlivým tvým soudům.
Ustanovení tvá chci zachovávat,
docela mne tedy neopouštěj!
Jak se zachová jinoch na cestě pravé?
Bude-li chovati se dle tvých řečí.
Celým srdcem vyhledávám tebe;
nedopusť, bych se vzdálil od tvých příkazů.
Ve svém srdci ukrývám výroky tvé,
abych se neprohřešil proti tobě.
Požehnaný budiž, Hospodine;
vyučuj mne ustanovením svým.
Svémi rtoma ohlašuji
vše, co tvá ústa usoudila.
Z cesty zjevení tvých raduji se
jako z veškerého bohatství.
Ve tvých příkazech se cvičím
a mám na zřeteli tvé stezky.

Prima (hodinka první)

O tvých ustanoveních rozjímám,
nezapomínám tvých řečí.

Sláva Otci i Synu

i Duchu svatému

jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

ŽALMU 118. ČÁST DRUHÁ

Milost dej služebníku svému, bych živ byl,
abych zachovával slova tvoje.

Otevři mi oči, abych patřil
na podivuhodnosti zákona tvého.

Cizincem jsem na této zemi;
neskrývej přede mnou svých příkazů.

Prahne duše moje dychtivostí
po tvých ustanoveních každou dobu.

Káráš lidi pyšné, zlořečené,
kteří se uchylují od tvých příkazů.

Odejmi ode mne pohanu a potupu,
neboť zjevení tvá vyhledávám.

Byť na mne ve schůzi knížata se smlouvala:
sluha tvůj cvičí se ve tvých ustanoveních.

Vždyť tvá zjevení jsou mým rozjímáním,
a mými rádci ustanovení tvá.

Přilnula ku prachu má duše;
obživ mne podle slova svého.

Cesty své ti ohlašuji a slýcháš mne;
vyučuj mne ustanovením svým.

Cestu rozkazů svých ukazuj mi,
neboť uvažuji o tvých divech.

Prima (hodinka první)

Umdlévá má duše roztrpčením;
rač mne posilnití slovy svými.
Cestu nepravosti ode mne odvrát,
a mě zákonem svým omilostni.
Cestu pravdivosti jsem si zvolil,
na tvá práva nezapomínám.
Lnu k tomu, co jsi zjevil, Hospodine;
nedopouštěj, abych zahanben byl.
Po cestě tvých přikázání běžím,
neb ty uvolňuješ mému srdci.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Pacholata hebrejská vzavše ratolesti olivové
vyšla vstříc Pánu volající: Hosana na výso-
tech.

Kapitola: Králi věků, nesmrtelnému a nevidi-
telnému, jedinému Bohu budiž čest a sláva na
věky věkův. Amen.

O.: Bohu díky.

Responsorium: K riste, Synu Boha živého, smiluj
se nad námi. – K riste, Synu Boha živého, smiluj
se nad námi. Jenž sedíš na pravici Otcově. Smi-
luj se nad nám. K riste, Synu Boha živého, smiluj
se nad námi.

V.: Povstaň, Kriste, pomáhej nám.

O.: A vysvobod' nás pro své jméno.

Prima (hodinka první)

Pane, smiluj se nad námi. Kriste, smiluj se nad námi. Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš . . . potichu.

V.: A neuvod' nás v pokušení.

O.: Ale zbav nás od zlého.

Věřím v Boha . . . potichu.

V.: Těla vzkříšení

O.: A život věčný. Amen.

V.: Já přece volám k tobě, Hospodine.

O.: Z jitra již předchází před tebe modlitba má. (Ž 87, 14.)

V.: Ústa má plná jsou chvalozpěvů.

O.: Jež pějí o tvé velikosti celý den. (Ž. 70, 8.)

V.: Pane, odvrát obličej svůj od mých hříchů.

O.: A vymaž všechny mé nepravosti.

V.: Srdce čisté stvoř ve mně, Bože.

O.: A ducha pravého obnov v útrokách mých.

V.: Nezamítej mne od své tváře.

O.: A svého svatého ducha mi neodnímej.

V.: Navrať mi radost z ochrany své.

O.: A duchem statečným posilni mě.

V.: Pomoc naše ve jménu Páně.

O.: Jenž učinil nebe i zemi.

Kněz: Vyznávám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii, vždy panně, svatému Michalu archandělu, svatému Janu Křtiteli, svatým apoštolům Petru a Pavlu, všem svatým a vám, bratři, že jsem zhřešil velmi myšlením, řečí a skutkem: svou vinou, svou vinou, svou převelikou vinou. Pročež prosím blahoslavenou Marii,

Prima (hodinka první)

vždy pannu, svatého Michala, archanděla, svatého Jana Křtitele, svaté apoštoly Petra a Pavla i všechny svaté a vás, bratři, abyste se modlili za mne k Hospodinu, Bohu našemu.

Lid: Smiluj se nad tebou všemohoucí Bůh, odpustiž tobě hříchy tvé a přivediž tě k životu věčnému.

Kněz: Amen.

Lid opakuje, „Vyznávám se . . .“ Místo „vám, bratři“ a „vás, bratři“ říká „tobě, otče“ a „tebe, otče“.

Kněz: Smiluj se nad vámi . . . hříchy vaše . . . vás . . . věčnému.

Lid: Amen.

Kněz: Odpuštění, rozhřešení a prominutí hříchů našich uděliž nám všemohoucí a milosrdný Hospodin.

Lid: Amen.

V.: Rač nás, Pane, tohoto dne.

O.: Hříchu chrániti.

V.: Smiluj se nad námi, Hospodine,

O.: Smiluj se nad námi.

V.: Sestup milosrdenství tvé na nás.

O.: Jak v tebe doufáme.

V.: Pane, vyslyš modlitbu mou.

O.: A volání mé k tobě přijď.

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Modleme se. Hospodine, Bože všemohoucí, jenž jsi nás na počátek tohoto dne přivedl: svou mocí nás dnes zachovej, abychom tohoto

Prima (hodinka první)

dne k žádnému nezahnuli hříchu, ale ať řeči naše jdou za tím a myšlenky i skutky směřují k tomu, bychom ustavičně činili, co je před tebou správné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

O.: Amen.

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

V.: Dobrořečme Pánu.

O.: Bohu díky.

V.: Vzácná jest před Hospodinem.

O.: Smrt jeho ctitelů.

Svatá Maria a všichni svatí, orodujte za nás u Hospodina, abychom si zasloužili pomoc a spásu od toho, jenž jest živ a kraluje na věky věkův.

O.: Amen.

V.: Bože, měj na paměti mou pomoc.

O.: Hospodine, pomáhat mi prospěš.

V.: Bože, měj na paměti mou pomoc.

O.: Hospodine, pomáhat mi prospěš.

V.: Bože, měj na paměti mou pomoc.

O.: Hospodine, pomáhat mi prospěš.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému . . . na věky věkův. Amen.

Pane, smiluj se nad námi. Kriste, smiluj se nad námi. Pane, smiluj se nad námi.

O tče náš . . . potichu.

V.: A neuvod' nás v pokušení.

O.: Ale zbav nás od zlého.

Prima (hodinka první)

V.: Shlédni na své sluhy, Pane, jsoutě tvé dílo, a rač žehnat jejich synům.

O.: Buď milost Pána, Boha našeho, nad námi; dílům rukou našich s hora žehnej, ano, dílu rukou našich žehnej!

V.: Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

O.: Jako byla . . . Amen.

Modleme se. Rač, Hospodine Bože, králi nebes i země, řídit, posvěcovati, pořádati a spravovati dnes srdce i těla naše, smysly, řeči i skutky naše podle zákona svého a podle skutků, jež přikazuješ: abychom zde i na věky s pomocí tvou spasení a osvobození býti si zasloužili, Spasiteli světa, jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův.

O.: Amen.

V.: Rač, pane, požehnati.

O.: Dny i skutky naše ve svém pokoji pořádej Hospodin všemohoucí.

O.: Amen.

Krátké čtení (Is 50, 6n):

Obličej svého neodvracím od těch, kdož lají mi a plijí na mne. Pán Bůh mi pomáhá, nebudu tedy zklamán. Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.

O.: Bohu díky.

V.: Pomoc naše ve jménu Páně.

O.: Jenž učinil nebe i zemi.

V.: Požehnejte.

P r i m a (h o d i n k a p r v n í)

O.: Bůh.

**Hospodin nás požehnej, všeho zlého chraň
a k životu věčnému doved. A duše zemřelých
pro milosrdenství Boží ať odpočívají v pokoji.**

O.: Amen.

TERTIA (HODINKA TŘETÍ)

Otče náš ... potichu. Zdrávas, Maria ... potichu.

V.: Bože, měj na † paměti mou pomoc.

O.: Hospodine, pomáhat mi prospěš.

Sláva Otci i Synu ... Jako byla ... Amen.

Chvála tobě, Pane, králi věčné slávy.

Chvalo zpěv :

Nyní, ó Duchu přesvatý,
jedno jenž s Otcem, Synem jsi,
rač laskavě nás naplnit,
vylit v hloub srdce našeho.

Ústa i jazyk, mysl, cit,
síla ať zvučí chválami,
a láska ať ohněm vzplápolá,
žár její bližní zapálí.

To dej nám, Otče laskavý,
a Otcí roven, Jediný,
i s Duchem Utěшитelem
po všechny věky vládnoucí.
Amen.

Antifona :

Pacholata hebrejská.

ŽALMU 118. ČÁST TŘETÍ

Vštip mi, Pane, cestu svých ustanovení,
abych je vyhledával každou dobu.

Dej mi rozum, abych badal ve tvém zákoně,

Tertia (hodinka třetí)

abych zachovával jej celým svým srdcem.
Vod' mne po stezce svých přikázání,
neboť na té mám zalíbení.
Nakloň srdce mé k zjevením svým,
nikoli však ke chtivosti zisku.
Odvrať mé oči, ať nepatří na marnosti;
na své cestě rač mne občerstvovat.
Potvrď svému služebníkovi své slovo,
dané tomu, kdo se bojí tebe.
Odvrať pohanu mou, kterou tuším,
neboť tvoje právo příjemné jest.
Hle, já toužím po tvých nařízeních,
spravedlností svou obživuj mne.
Přijď tedy na mne milost tvá, Hospodine,
spása tvoje podle výroku tvého,
ať něco odpovím svým utrhačům,
neboť naději skládám ve tvých slovech.
A neber ústům mým nikdy slova pravdy,
neboť soudům tvým velmi důvěřuji.
I budu šetřiti zákona tvého vždycky,
na věky, a na věky věkův.
Ať mohu tedy vykračovat volně,
nebo přikázání tvá vyhledávám.
Nechať mluvím o tvých zjeveních před králi
bez bázně a beze strachu,
a uvažuji o tvých přikázáních,
která jsem si zamiloval.
Ruce své vztahuji po tvých milých mi
rozkazech,
a v tvých ustanoveních se cvičím.

Sláva Otci i Synu

i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

ŽALMU 118. ČÁST ČTVRTÁ

Pamatuj na slovo své sluhovi svému,
kterým jsi mi naději dát ráčil.

To jest útěchou mi v soužení mém;
že mne výroky tvé obživují.

Zpupní nepravě činí ustavičně;

já však od tvého zákona jsem se neuhnul.

Pamětliv jsem odvěkých tvých soudů,
Hospodine, a tak se potěšuji.

Jímá mne zmalátnělost pro hříšníky,
kteří opouštějí zákony tvé.

Zpívám o tvých ustanoveních
na místě putování svého.

V noci jsem pamětliv jména tvého, Pane,
a dle zákona tvého se zachovávám.

Toho údělu se dostalo mně –
že tvé zákony zachovávám.

Úděl můj jest, Hospodine – říkám –
chovati se podle zákona tvého.

Prosím před tebou z celého srdce svého;
smiluj se nade mnou podle výroku svého.

Uvažuji v duchu o svých cestách,
a své nohy obracím ke tvým zjevením.

Připraven jsem a nedávám se másti,
abych ostříhal tvých přikázání.

Tertia (hodinka třetí)

Osidla hříšníků mne oplétají,
ale zákona tvého nezapomínám.
O půl noci vstávám, bych tě slavil
pro tvá spravedlivá rozhodnutí.
Společníkem jsem všech, kteří bojí se tebe,
a kteří šetří tvých přikázání.
Tvé milosti, Hospodine, plná je země;
ustanovením svým vyučuj mne.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

ŽALMU 118. ČÁST PÁTÁ

Dobrotu prokazuješ sluhovi svému,
Hospodine, podle slova svého.
Pravému umění a vědě uč mne,
nebo přikázáním tvým věřím.
Dříve než snížen jsem byl, já jsem hřešil;
proto nyní výroků tvých šetřím.
Dobrotiv jsi; nuže, v té dobrotě své
vyučuj mne ustanovením svým.
Rozmnožila se proti mně nepravost zpupných,
já však celým svým srdcem badám v tvých
přikázáních.
Ssedlé je jako mléko srdce jejich;
já však o tvém zákoně uvažuji.
Dobře mi, žes mě ráčil pokořiti,
abych se naučil ustanovením tvým.
Lepší je mi zákon tvojich úst

nežli tisíce zlata a stříbra.

Ruce tvé učinily mne, stvořily mne;
dej mi rozum, bych naučil se tvým
příkazům.

Kdo se tě bojí, hledí na mne s radostí,
že slovu tvému pevně důvěřuji.

Poznávám, Pane, spravedlnost tvých soudů,
a žes dle věrnosti své pokořil mne.

Ukaž se milost tvá, by mne potěšila,
dle slibu tvého daného sluhovi svému,
Sneste se na mne tvá slitování, bych živ byl,
neboť zákon tvůj rozjímání mé jest.

Zahanben každý buď zpupný, jenž neprávem
tísnil mne,

já však se cvičím ve tvých přikázáních.

Ke mně se obraťtež, kteří bojí se tebe
a kteří znají výpovědi tvoje.

Budiž mé srdce bezúhonné v tvém právu,
aby nebylo mi hanbiti se.

Sláva Otci i Synu

i Duchu svatému,

jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona:

Pacholata hebrejská prostírala roucha na cestu a volala: „Hosana Synu Davidovu! Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.“

Kapitola: Bratři, to smýšlení mějte v sobě ... atd. jako kapitola k Chválám výše na str. 45.

Asperges

O.: Bohu díky.

Responsorium 'krátké: Vychvať meči, Bože, žití moje. — Vychvať meči, Bože, žití moje.

V.: Moci psa to jediné, co mi zbývá. — Bože, žití moje. — Vychvať meči, Bože, žití moje.

V.: Rač mě vysvobodit od lví tlamy.

O.: Od rohů zubrů poníženého mně.

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Modleme se: Všemohoucí věčný Bože atd. jako výše k Chválám na str. 49. . . . na věky věkův.

O.: Amen.

V Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

V.: Dobrořečme Pánu.

O.: Bohu díky.

V.: Duše věrných zemřelých pro milosrdenství Boží ať odpočívají v pokoji.

O.: Amen.

Otče náš . . . potichu.

Mše svatá jest úkon nejsvětější, všecko, oltář, obětující kněz i přítomní věřící mají býti čisti, neposkvrněni. Proto kropí prve kněz oltář, sebe, kněžstvo i lid zpívaje antifonu:

Pokrop mě (= „Asperges“), Pane, ysopem, abych očištěn byl; omyj mě, abych byl nad sních zbílen. — (Ž. 50, 3) Smiluj se nade mnou, Bože, dle svého velkého milosrdenství, a dle množství svých slitování zahlad' nepravost mou. — Pokrop mě, Pane, ysopem, abych očištěn byl; omyj mě, abych byl nad sních zbílen.

Svěcení ratolestí

V.: Ukaž nám, Hospodine, milost svoji.

O.: A své blaho rač nám poskytnouti.

V.: Pane, vyslyš modlitbu mou.

O.: A volání mé k tobě přijď.

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Modleme se: Vyslyš nás, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, a rač seslati s nebe svatého anděla svého, aby nás všech v tomto chrámě přítomných chránil, ostríhal, opatroval, navštívil a hájil. Skrže Krista, Pána našeho.

O.: Amen.

Svěcení ratolestí.

Sbor zpívá antifonu:

Hosana Synu Davidovu. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Ó králi Israelův! Hosana na výsostech.

Kněz: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Modleme se: Bože, jež dokonale milovati je spravedlivo, rozmnož v nás dary své nevýslovné milosti; a jako jsi v nás smrtí Syna svého vzbudil naději v to, co věříme, tak nám dej pro jeho vzkříšení dojíti tam, kam tíhneme. Jenž s tebou živ jest a kraluje . . .

O.: Amen.

Čtení z knihy Exodus (2. Mojž. 15, 27 – 16, 1 – 7):
Tehdy přišli synové Israelovi do Elimu, kde

bylo dvanácte studnic a sedmdesáte palem; tam u vod tábořili. Vytrhnuvši z Elimu, všechno množství synů Israelových táhlo na poušť Sin, která jest mezi Elimem a Sinajem, patnáctého dne druhého měsíce po východu z Egypta. Tu na poušti reptala všechna obec synů Israelových proti Mojžíšovi a Áronovi. Synové Israelovi jim pravili: Kéž bychom byli zemřeli rukou Hospodinovou v Egyptě, když jsme sedávali nad hrnci masa a jídali chleba do sytosti. Proč jste nás vyvedli na tuto poušť, abyste umořili všechno množství hladem? Tu pravil Hospodin k Mojžíšovi: Hle, já vám budu dštíti s nebe chléb; ať vychází lid a sbírá, co stačí na každý den; chci ho zkoušeti, zda bude jednati podle zákona mého či ne. Dne pak šestého ať uschovají, co přinesli domů; budiž toho dvakráte tolik, co každodenně sbíráti budou. I řekl Mojžíš a Áron ke všem synům Israelovým: Večer poznáte, že Hospodin vás vyvedl z Egypta a ráno uzříte slávu jeho; slyšel totiž reptání vaše proti němu, neboť což my jsme, že byste byli proti nám reptali?

O.: Bohu díky.

Responsorium (Jan 11, 47 – 49a. 50b. 53.): Velekněží a fariseové shromáždili veleradu a řekli: „Co uděláme, protože tento člověk činí mnoho divů? Necháme-li ho tak, všichni uvěří v něho; i přijdou Římané a vezmou naše místo i národ.“

V.: Jeden pak z nich, jménem Kaifáš, jsa nej-

vyšším knězem toho roku, prorokoval řka: „Jest vám prospěšno, aby jeden člověk umřel za lid, a ne aby celý národ zahynul.“ Od toho dne tedy se uradili, aby jej usmrtili. Říkali: Přijdou Římané a vezmou naše místo i národ.

Nebo jiné responsorium (Mt 26, 39. 41): Na hoře Olivové modlil se k Otci: Otče, je-li možno, ať odejde kalich tento ode mne. — Duch zajisté hotov jest, ale tělo slábo. Buď vůle tvá.

V.: Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení. — Duch zajisté hotov jest, ale tělo slábo. Buď vůle tvá.

Očisti mé srdce . . . atd. jako před evangeliem níže na str. 93.

Evangelium podle svatého Matouše (Mt. 21, 1 – 9):

Za onoho času, když se přiblížili k Jerusalemu a přišli k Betfage k hoře Olivetské, tehda Ježíš poslal dva učedníky, řka jim: „Jděte do vesnice, která jest proti vám, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní. Odvažte je a přiveďte ke mně. A řekne-li vám kdo co, rcete: „Pán jich potřebuje“, a hned je propustí. Toto pak stalo se, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka slovy: „Povězte dceři sionské: Hle, král tvůj béře se k tobě tichý, sedě na oslici a oslátku jhu podrobené.“ Odešedše pak učedníci a učinivše, jak jim přikázal Ježíš, přivedli oslici i oslátko a vložili na ně roucha svá; i posadil se na ně. Přemnohý pak zástup prostřel roucha svá na cestu,

Svěcení ratolestí

a jiní sekali ratolesti se stromův a prostírali na cestu, zástupové pak, kteří šli vpředu, i ti, kteří vzadu byli, volali řkouce: „Hosana Synu Davidovu! Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně, hosana na výsostech.

Teď vlastně začíná svěcení ratolestí :

Kněz (na straně epištolní) : **Pán s vámi.**

O.: **I s duchem tvým.**

Modleme se. Rozmnož víru doufajících v tebe, Bože, a prosby snažně tě vzývajících milostivě vyslyš. Sestup na nás mnohonásobné milosrdenství tvé. Budtež požehnány tyto ratolesti palmové nebo olivové. A jako jsi chtěje předobraziti církev hojně požehnal Noemovi, vystupujícímu z archy, jakož i Mojžíšovi, vycházejícímu z Egypta se syny Israelovými, tak dej i nám, nesoucím nyní palmy a olivové ratolesti, bychom s dobrými skutky vyšli vstříc Kristu a skrze něho vstoupili do radosti věčné, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh

Preface :

V.: **po všechny věky věkův.**

O.: **Amen.**

V.: **Pán s vámi.**

O.: **I s duchem tvým.**

V.: **Vzhůru srdce.**

O.: **Máme k Pánu.**

Svěcení ratolestí

V.: Díky činme Pánu, Bohu svému.

O.: Hodno a spravedливо jest.

Kněz: Vpravdě hodno a spravedливо jest, sluš-
no a spasitelno, abychom tobě vždy a všude díky
činili, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věč-
ný Bože, jenž jsi slaven ve sboru svých svatých.
Vždyť tobě slouží tvorové tvoji, protože tebe
jediného uznávají za svého původce a Boha.
Vždyť každé tvé dílo tě chválí a svatí tvoji ti
dobrořečí. Vždyť veliké ono jméno Jednoroze-
ného tvého před králi a mocnými tohoto světa
plným hlasem velebí. Jemu slouží andělé i arch-
andělé, trůnové i panstva, a s veškerým vojskem
nebeských zástupů píseň slávy tvé prozpěvují
bez ustání volajíce:

Sbor zpívá: Svatý, Svatý, Svatý . . . atd. jako při
mši sv. níže na str. 99.

Kněz: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Modleme se. Prosíme, Hospodine svatý, Otče
všemohoucí, věčný Bože, abys tento výtvar oli-
vy, jemuž jsi ze hmoty dřeva vzejítí dal, a ježž
holubice vracející se do archy ve svém zobáku
nesla, pože † hnati a posvě † titi ráčil; aby vši-
chni, kteří budou z něho bráti, brali si také
ochranu duše a těla; a znamení tvé milosti,
Pane, staň se prostředkem naší spásy. Skrze
Pána našeho . . . na věky věkův.

O.: Amen.

Modleme se. Bože, jenž rozptýlené shromaz-

Svěcení ratolestí

duješ a shromážděné zachováváš, jenž jsi zástupům, nesoucím ratolesti vstříc Ježíšovi požehnal: pože † hnej také tyto ratolesti palmové a olivové, jež služebníci tvoji ke cti tvé s důvěrou přijímají, aby, na kterékoliv místo zaneseny budou, obyvatelé jeho požehnání tvého došli. Pravice tvá zapuď všelike protivenství a opatruj ty, jež vykoupil Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš, jenž s tebou živ jest. a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh po všecky věky věkův.

O.: Amen.

Modleme se. Bože, jenž jsi podivuhodným řádem své prozřetelnosti i na neživotných věcech ukázati chtěl, kterak rozděluješ nám spásu, dej, prosíme, by zbožná srdce tvých věřících spasitelně poznala, co znamená duchovně v dnešní události ta okolnost, že zástup, nebeským osvětlením nadšený, vycházeje Vykupiteli vstříc prostřel nohám jeho palmové a olivové ratolesti. Palmové ratolesti totiž budí naději ve vítězství nad knížetem smrti; snítky pak olivové takořka volají, že přišlo již pomazání duchovní. Vždyť postřehl již tehdy onen zástup šťastných lidí, co to předobrazuje: že totiž Vykupitel náš ze soucitu s lidskou bídou bude za život veškerého světa zápasiti s knížetem smrti a svou smrtí že (nad ním) zvítězí. A protož ochotně přinesl (ten zástup) takové věci, jež by hlásaly Kristova slavná vítězství i hojnost jeho milosrdenství. V tuto událost i význam její dokonale věříce a ji na

Svěcení ratolestí

paměti majíce, tebe, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista pokorně prosíme, bychom v něm a skrze něho, jehož údy chtěls nás míti, nad vládou smrti zvítězili a slavného jeho vzkříšení účastnými se státi zasloužili; jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh po všechny věky věkův.

O.: Amen.

Modleme se. Bože, jenž jsi uložil holubici, aby olivovou ratolestí zvěstovala zemi pokoj: rač, prosíme, tyto ratolesti olivy i jiných stromů nebeským požehnutím posvětití, ať všemu lidu tvému prospívají k spáse. Skrze Krista, Pána našeho.

O.: Amen.

Modleme se. Po žehnej, prosíme, Pane, tyto palmové neb olivové ratolesti a dej, aby, co tvůj lid k uctění tebe dnes viditelně činí, to duchovně s největší zbožností dokonal tím, že nad nepřítelem vítěziti a v díle milosrdenství nade všechno zalíbení míti bude. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

O.: Amen.

Kněz kropí ratolesti svěcenou vodou říkáje antifonu:

Asperges . . . Viz výše na str. 68.

Okouřiv je pak modlí se dále: **Pán s vámi.**

O.: **I s duchem tvým.**

Modleme se. Bože, ty jsi Syna svého Ježíše

Svěcení ratolestí

Krista, Pána našeho pro naši spásu na tento svět poslal, aby se snížil k nám a nás opět přivedl k tobě; jemu také, když vjížděl do Jerusalema, aby naplnil Písma, zástup věřícího lidu s nejupřímnější oddaností svá roucha a palmové ratolesti na cestu prostíral. Dej, prosíme. ať mu připravíme cestu svou věrou; s té ať jsou odstraněny kameny úrazu a pohoršení, a nechť se zelenají před tebou naše skutky jako ratolesti spravedlnosti; abychom hodni byli následovati šlépějí toho, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého . . .

O.: Amen.

Kněz rozdává ratolesti; sbor zatím zpívá tyto antifony :

Pacholata hebrejská nesoucí ratolesti olivové vyšla vstříc Pánu a volala: „Hosana na výsostech.“

Jiná antifona :

Pacholata hebrejská prostírala roucha na cestu a volala: „Hosana synu Davidovu; požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.“

Kněz rozdělív ratolesti : Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Modleme se. Všemohoucí věčný Bože, tys chtěl, aby Pán náš Ježíš Kristus na oslátko se posadil, a zástupům lidu jsi vnukl, aby mu prostíraly na cestu roucha nebo ratolesti stromové a na jeho chválu zpívaly „Hosana“. Dej, pro-

Průvod

síme, bychom dovedli napodobovati jejich nevinnost a zásluhy jejich dosíci byli hodni. Skrze téhož Krista, Pána našeho.

O.: Amen.

Průvod.

Jáhen praví: Vyjděme v pokoji.

Sbor odpovídá: Ve jménu Kristově. Amen.

Za průvodu bývají zpívány antifony tyto :

1. (Mat. 21, 1 – 3. 7 – 9): Když se přiblížil Pán k Jerusalemu, poslal dva z učedníků svých řka: „Jděte do vesnice, která je proti vám a naleznete (tam) přivázané oslátko, na němž (dosud) žádný člověk neseděl; odvažte je a přiveďte ke mně. Bude-li se vás kdo tázati, rcete: Pán ho potřebuje.“ Odvázali je (tedy), přivedli k Ježísovi, položili na ně roucha svá, a on se na ně posadil. Jiní prostírali roucha svá na cestu, jiní stlali stromové ratolesti a ti, kteří šli vzadu, volali: Hosana, požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně! Požehnáno budiž království otce našeho Davida! Hosana na výsostech! Smiluj se nad námi, synu Davidův!

2. (Trvá-li průvod delší dobu. Jan 12, 12n): Když uslyšel zástup, že Ježíš jde do Jerusalema, nabral palmových ratolestí, vyšel mu vstříc a dítky volaly: „To je ten, jenž má přijíti na spásu lidu! To jest naše spása a vysvobození Israelovo. Jak veliký je tento, jemuž trůny a panstva vychá-

zejí vstříc! Neboj se, dcero sionská, aj, král tvůj ti přichází sedě na oslátku, jakož jest psáno. Zdráv buď, králi, tvůrče světa, jenž jsi přišel, abys nás vykoupil!“

3. (Trvá-li dosud průvod): Šest dní před slavností velikonoční, když se bral Pán do města Jerusalema, vyšla mu vstříc pacholata, v rukou nesla palmové ratolesti a volala: „Hosanna na výsostech! Požehnán buď, jenž jsi přišel s množstvím milosrdenství! Hosana na výsostech!“

4. Zástupové vycházejí s kvítím a palmami vstříc Vykupiteli a slavnému vítězi důstojně holdují. Lid velebí ústy Syna Božího a ke cti Kristově hlasy hřmí po oblacích: Hosana na výsostech.

5. S anděly a dítkami budme nalezeni, kterak upřímně zpíváme vítězi nad smrtí: „Hosana na výsostech.“

6. Četný zástup, jenž se byl sešel ve sváteční den, volal na Pána: „Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně, Hosana na výsostech!“

Když se průvod vrací, rozdělí se sbor na dvě části, jeden vstoupí do chrámu, zavře za sebou dveře a zpívá z vnitřku:

Oslava, chvála a čest buď, Kriste, tobě,
Spáso a králi,
jejž ctil vítězným sbor pacholstva pěním.

Kněz s druhým sborem přede dveřmi chrámovými zpívá:

Osláva, chvála a čest buď, Kriste, tobě,
Spáso a králi.

P r ů v o d

jež ctil vítězným sbor pacholstva pěním.

Zpěváci v kostele :

**Tys král Israelův, rozenec Davidův jsi ty slavný,
blížící blažený k nám se ve jménu Božím.**

Zpěváci venku opakují : **Oslava . . .**

Zpěváci v kostele :

**Chválu ti ves vzdává na nebeské výšině zástup,
veškeren lid věrný, veškero tvorstvo spolu.**

Zpěváci venku opakují : **Oslava . . .**

Zpěváci v kostele :

**Národ i hebrejský s ratolestmi tě vítěze vítal;
my v prosbách a slibech i ve zpěvu ctíme tebe.**

Zpěváci venku : **Oslava . . .**

Zpěváci v kostele :

Ti před tvou strastí čest vzdávali tobě
povinnou;
písně my dnes ti libé Pánu a králi pějem.

Zpěváci venku : **Oslava . . .**

Zpěváci v kostele :

**Líbil jich se ti zpěv, naši též oblib si pobožnost:
Králi veleslavný! ctnost je ti vezdy milá.**

Zpěváci venku : **Oslava . . .**

(Viz Kupkův církevní rok str. 257n. – Jiné překlady viz v Schallerově „Římském misálu“ na str. 207n, v Grydillových „Obřadech církve katolické“ na str. 205n, částečně i v Brynychově „Oltáři“ 5. vyd. str. 184.)

Podjáhen tluče patou kříže na dveře chrámové, jež se hned otevrou ; to znamená, že Spasitel svou smrtí na kříži otevřel nám nebesa, jež byla dosud hříchem zavřena; když průvod vchází do chrámu, zpěváci zpívají :

M š e s v a t á

O.: Když vstupoval Pán do svatého města, pacho-
lící hebrejští zvěstovali vzkříšení života. —
S ratolestmi palmovými (v rukou) volali: Ho-
sana na výsostech.

V.: Když lid uslyšel, že Ježíš přichází do Jeru-
salema, vyšel mu vstříc. S ratolestmi palmovými
(v rukou) volali: Hosana na výsostech.

Mše svatá.

Modlitba stupňová: Ve jménu Otce i † Syna
i Ducha Svatého. Amen.

Antifona :

(K.) Přistoupím k Oltáři Božímu, (L.) před Bo-
ha, který mne od mládí radostí naplňoval.

V.: Pomoc naše ve jménu Páně.

O.: Jenž učinil nebe i zemi.

Kněz: Vyznávám se Bohu všemohoucímu, bla-
hoslavené Marii, vždy panně, svatému Micha-
lu archandělu, svatému Janu Křtiteli, sva-
tým apoštolům Petru a Pavlu, všem svatým a
vám, bratři, že jsem zhřešil velmi myšlením,
řečí a skutkem; svou vinou, svou vinou, svou
převelikou vinou. Pročež prosím blahoslavenou
Marii, vždy pannu, svatého Michala archanděla,
svatého Jana Křtitele, svaté apoštoly Petra a
Pavla i všechny svaté, a vás, bratři, abyste se mod-
lili za mne k Hospodinu, Bohu našemu.

Lid: Smiluj se nad tebou všemohoucí Bůh,

odpustiž tobě hříchy tvé a přivediž tě k životu věčnému.

Kněz: Amen.

Lid (ministrant opakuje): Vyznávám se . . . místo „a vám, bratři“ a „vás bratři“ říká „a tobě, otče...“ „a tebe, otče . . .“

Kněz: Smiluj se nad vámi . . . atd. s příslušnými změnami jako byl říkal lid výše.

Ministrant odpoví. O.: Amen.

Kněz: Odpuštění, rozhřešení a prominutí hříchů našich uděliž nám † všemohoucí a milosrdný Hospodin.

O.: Amen.

Kněz: Bože, rač nám zase život dáti.

O.: Aby tvůj lid se radovati mohl z tebe.

Kněz: Ukaž nám, Hospodine, milost svoji.

O.: A své blaho rač nám poskytnouti.

Kněz: Pane, vyslyš modlitbu mou.

O.: A volání mé k tobě přijď.

Kněz: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Kněz (vystupuje k oltáři): Modleme se. Odejmi od nás, Hospodine, prosíme, nepravosti naše, abychom do svatyně svatých s čistou myslí vejíti zasloužili. Skrze Krista, Pána našeho. Amen. — Prosíme tebe, Hospodine, pro zásluhy tvých svatých, jichž ostatky tuto jsou (kněz líbá oltářní hrobku) i všech svatých, abys mi odpustiti ráčil všechny mé hříchy. Amen.

M š e s v a t á

Introit (t. j. vstup na straně epištolní) Ž 21, 20. 22. 2 :

Hospodine, nevzďaluj se mne, ty má sílo, pospěš mě zachrániti. Rač mě vysvobodit od lví tlamy, od rohů zubrů poníženého mě. – Bože, Bože můj – shlédni na mne – proč jsi opustil mě? Daleko od spásy jsou slova mých nářků. – Hospodine, nevzďaluj se mne, ty má sílo, pospěš mě zachrániti. Rač mě vysvobodit od lví tlamy, od rohů zubru poníženého mě.

Pane, smiluj se nad námi třikrát. Kriste, smiluj se nad námi třikrát. Pane, smiluj se nad námi třikrát.

K : Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

K.: Modleme se. Všemohoucí věčný Bože . . .
atd. jako výše na str. 49n.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipským (2, 5 – 11). Viz poznámku výše ke kapitole na str. 45.

Bratři, to smýšlení mějte v sobě, které bylo i v Kristu Ježíši, jenž jsa ve způsobě Boží, nepokládal toho za věc uloupenou, že jest rovný Bohu, nýbrž sebe sama zmařil přijav způsobu služebníka tím, že podobným se stal lidem a ve vnějším zjevu svém byl shledán jako člověk. Ponížil sebe sama stav se poslušným až k smrti, a to k smrti kříže. Proto také Bůh povýšil ho a dal mu jméno, které jest nade všecko jméno, aby ve jménu Ježíšově pokleklo veškeré koleno (tu kněz kleká) nebešťanů, pozemčanů i těch, kteří jsou v podsvětí, a aby každý jazyk vyznal,

že Pánem jest Ježíš Kristus ke slávě Boha Otce.

O.: Bohu díky.

Graduale t. j. zpěv stupňový (Ž 72):

Ty mě držíš za pravici, svými radami mě vodiš, a potom do slávy mě přijmeš (v. 24). Jak je dobrý, Israeli, Bůh těm, kteří čistého jsou srdce! Nohy mé však téměř již poklesly, málem již sklouzly se mé kroky. Neb jsem se rozhorlil nad zpupnými, vida blahobyť bezbožníků.

Traktus (Ž 21, 2 – 9. 18n. 22. 24. 32):

Bože, Bože můj – shlédni na mne – proč jsi opustil mě? –

V.: Daleko od spásy jsou slova mých nářků.

V.: Bože můj, volám ve dne a nevyslycháš, ani v noci nedávám si pokoje.

V.: Ty přece sídlo své máš ve svatyni a tys chvála Israelova.

V.: Na tebe spoléhali otcové naši, spoléhali a zachraňoval jsi je.

V.: K tobě volali a bývali spaseni, doufali v tebe a nebyli zahanbeni.

V.: Já pak spíše červ jsem nežli člověk, pohanění lidí a povrhel chátry.

V.: Všichni, kteří mě vidí, smějí se mi, šklebí ústa a potřásají hlavou:

V.: „Doufal v Hospodina, ať jej vytrhne; ať ho vysvobodí, vždyť má v něm zálibu.“

V.: Mohou kochati se pohledem na mne; rozdělují sobě roucha moje, o můj oděv metají si los.

V.: Rač mě vysvoboditi od lví tlamy, od rohů zubrů poníženého mně.

V.: Kteří se bojíte Hospodina, chvalte jej, všechno potomstvo Jakobovo slav ho.

V.: Hlásán bude Pán pokolení příštímu, to pak bude spravedlnost jeho vyprávět lidu, který narozen bude, že totiž Hospodin ji dokonal.

Při čtvrtě „pašijí“ kněz drží v ruce svěcenou ratolest; vyznává tím, že trpící a ukřižovaný Ježíš je týž král, je muž před chvílkou bylo provoláváno „Hosana“.

Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle Matouše. (Hl 26n.)

Za onoho času pravil Ježíš svým učedníkům: „Víte, že po dvou dnech budou velikonoce, a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován.“

Tehdy shromáždili se velekněží a starší lidu v domě velekněze jménem Kaifáše, a uradili se, aby Ježíše lstivě jali a zabili; ale pravili: „Ne o slavnosti, aby snad nenastala bouře v lidu.“

Když pak Ježíš byl v Betanii v domě Šimona malomocného, přistoupila k němu žena s alabastrovou nádobou masti drahé a vylila ji na hlavu jeho, když byl za stolem. Vidouce to učedníci, rozmrzeli se a řekli: „K čemu ztráta tato? Vždyť se to mohlo draze prodati a dáti chudým.“ Věda pak to Ježíš řekl jim: „Proč té ženě činíte obtíže? Dobrý skutek zajisté vykonala nade

mnou. Vždyť chudé máte vždycky s sebou, mne však vždycky nemáte; neboť vylívši mast tu na mé tělo, učinila to k mému pohřbu. Vpravdě pravím vám: kdekoli bude hlásáno evangelium toto po celém světě, tam bude se vypravovati na památku její také to, co učinila ona.“

Tehdy jeden ze dvanácti, jménem Jidáš iškariotský, odešel k velekněžím řekl: „Co mi chcete dáti, a já vám ho zradím?“ I ustanovili mu dáti třicet stříbrných. A od té chvíle hledal času příhodného, aby ho zradil.

Prvního pak dne přesnic učedníci přistoupili k Ježíšovi a řekli: „Kde chceš, ať připravíme tobě, abys jedl beránka?“ A on řekl: „Jděte do města k jistému člověku a rcete jemu: ‚Mistr praví: Čas můj jest blízko; u tebe budu jísti beránka s učedníky svými.‘“ I učinili učedníci tak, jak jim Ježíš nařídil, a připravili beránka.

Když pak byl večer, zaujal místo u stolu se dvanácti učedníky svými. A když jedli, řekl: „Vpravdě pravím vám: jeden z vás mne zradí.“ I zarmoutivše se velmi, počali jeden každý říkati jemu: „Zdali já jsem to, Pane?“ On pak odpověděl: „Kdo se mnou omáčí ruku v míse, ten mne zradí. Syn člověka sice jde, jak psáno jest o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka bude zrazen; lépe by mu bylo, kdyby se byl nenarodil člověk ten.“ I promluvil Jidáš, jenž ho zradil, a řekl: „Zdali já jsem to, mistře?“ Dí mu Ježíš: „Tak jest, jak jsi řekl.“

Když pak večereli, Ježíš vzal chléb a požehnav rozlámal jej a dav učedníkům svým řekl: „Vezměte a jezte: toto jest tělo mé.“ A vzav kalich, poděkoval a dal jim řka: „Pijte z toho všichni, neboť toto jest krev má Nového zákona, která se vylévá za mnohé na odpuštění hříchů. Ale pravím vám: Od této chvíle nebudu píti z tohoto plodu vinného kmene až do onoho dne, kdy jej budu píti s vámi nový v království Otce mého.“ A chválu vzdavše vyšli na horu Olivetskou.

Tehdy řekl jim Ježíš: „Vy všichni pohoršíte se nade mnou této noci; neboť psáno jest: *‘Bíti budu pastýře a rozprchnou se ovce stáda’*. Ale když vstanu z mrtvých, předejdu vás do Galilee.“ Odpovídaje pak Petr řekl jemu: „Byť se všichni pohoršili nad tebou, já se nikdy nepohorším.“ Řekl mu Ježíš: „Vpravdě pravím tobě: této noci, prve než kohout zazpívá, třikrát mě zapřeš.“ Dí jemu Petr: „Bych měl umříti s tebou, nezapru tebe.“ Podobně pravili též všichni učedníci.

Tehdy Ježíš přišel s nimi do dvorce, který slove Getsemany, a řekl učedníkům svým: „Poseďte tuto, až odejda tamto se pomodlím.“ A pojav Petra a dva syny Zebedeovy, počal se rmoutiti a teskliv býti. Tu řekl jim: „Smutná jest duše má až k smrti! Zůstaňte zde a bděte se mnou.“ A popošed maličko padl na svou tvář a modlil se řka: „Otče můj, je-li možno, ať odejde kalich

tento ode mne; ale ne jak já chci, nýbrž jak ty.“ I přišel k učedníkům svým a našel je ani spící; i řekl Petrovi: „Tak-li jste nemohli jedné hodiny bdít se mnou? Bděte a modlete se, abyste nevěšeli v pokušení; duch zajisté hotov jest, ale tělo slabo.“ Opět po druhé odešel a modlil se řka: „Otče můj, nemůže-li kalich tento minouti mne, leč bych jej pil, staň se vůle tvá.“ A přišed opět, našel je, ani spící, neboť oči jejich byly obtíženy. I nechal jich a odešed opět se modlil po třetí, táž slova říkáje. Nato přišel k učedníkům svým a řekl jim: „Spěte již a odpočívejte; hle, přiblížila se hodina, a Syn člověka bude vydán v ruce hříšníků. Vstaňte a pojďme! Hle, přiblížil se ten, který mě zradí.“

A když ještě mluvil, hle Jidáš, jeden ze dvanácti, přišel a s ním zástup veliký s meči a kyji (posláni byvše) od velekněží a starších lidu. Ten pak, který jej zrazoval, dal jim znamení řka: „Kterého políbím, ten jest to, chopte se ho.“ A hned přistoupiv k Ježíšovi, řekl: „Zdráv buď, mistře.“ A zulíbal jej. I řekl mu Ježíš: „Příteli, nač jsi přišel?“ Tu přistoupivše vztáhli ruce na Ježíše a jali ho. A hle jeden z těch, kteří byli s Ježíšem, vztáhl ruku, vytasil meč svůj a udeřiv služebníka veleknězova, uťal mu ucho. Tu řekl mu Ježíš: „Vtas svůj meč na jeho místo; neboť všichni, kteří berou meč, od meče zahynou. Či myslíš, že nemohu prositi Otce svého, a dá mi nyní více než dvanáct plukův andělův? Kterak

tedy naplní se Písma, že musí se tak státi?“ V tu chvíli řekl Ježíš zástupům: „Jako na lotra jste vyšli s meči a kyji, abyste mě jali. Denně sedával jsem (u vás) uče ve chrámě, a nejali jste mne. Ale toto všecko se stalo, aby se naplnila Písma prorocká.“ Tu všichni učedníci opustivše ho, utekli.

Ti však, kteří jali Ježíše, odvedli ho k veleknězi Kaifášovi, kde zákoníci a starší se shromáždili. Petr šel za ním zdaleka až ke dvoru velekněze a vešed dovnitř seděl se služebníky, aby viděl konec. Velekněží pak a celá velerada hledali křivého svědectví proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt, ale nenalezli, ačkoli mnoho svědků křivých přistoupilo. Naposled přišli dva (svědkové křiví) a řekli: „Tento pravil: ‚Mohu zbořiti chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavěti.‘“ Tu povstal velekněz a řekl jemu: „Nic neodpovídáš k těm věcem, které tito proti tobě svědčí?“ Ale Ježíš mlčel. I řekl mu velekněz: „Zapřisahám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus, Syn Boží?“ Dí mu Ježíš: „Ty jsi to řekl; avšak pravím vám: od tohoto času uzříte Syna člověka seděti na pravici moci Boží a přicházeti v oblacích nebeských.“ Tu velekněz roztrhl roucha svá a řekl: „Rouhal se! Což ještě potřebujeme svědků? Hle, nyní jste slyšeli rouhání. Co se vám zdá?“ A oni odpověděli: „Hoden jest smrti.“ Poté plivali na jeho tvář a bili jej pěstí, jiní poličkovali ho ří-

kajíce: „Hádej nám, Kriste, kdo jest to, který tě udeřil?“

Petr pak seděl venku ve dvoře. I přistoupila k němu jedna služebnice a řekla: „I ty jsi byl s Ježíšem Galilejským.“ Ale on zapřel přede všemi řka: „Nevím, co pravíš.“ A když vyšel do brány, uzřela ho jiná služebnice a řekla těm, kteří tam byli: „Také tento byl s Ježíšem Nazaretským.“ A opět zapřel s přísahou: „Neznám toho člověka.“ A po malé chvíli přistoupili okolostojící a řekli Petrovi: „Vpravdě i ty jsi z nich, neboť také mluva tvá tě prozrazuje.“ Tu počal se proklínati a přísahati, že nezná člověka toho. A hned kohout zazpíval. I rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, které řekl: „Prve než kohout zazpívá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšed ven plakal hořce.

Když pak bylo ráno, všichni velekněží a starší lidu učinili nález proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt. I svázavše ho přivedli a vydali jej vladaři Pontiu Pilátovi.

Tehda Jidáš, jenž ho zradil, vida, že jest odsouzen, jat jsa lítostí, navracel třicet stříbrných velekněžím a starším řka: „Zhřešil jsem zradiv krev spravedlivou.“ Ale oni řekli: „Co nám do toho? Ty viz.“ I povrhl stříbrné ve chrámě a vzdálil se; a odešed osidlem se oběsil. Velekněží však vzavše stříbrné pravili: „Není dovoleno vložití je do pokladny, neboť jest to mzda krve.“ A poradivše se koupili za ně pole hrncířovo ku

pohřbívání poutníků. Proto nazývá se pole to Hakeldama, to jest pole krve, až do dnešního dne. Tehda se naplnilo, co bylo pověděno od proroka Jeremiáše slovy: „*A vzali třicet stříbrných, mzdu to muže odhadnutého, jehož odhadli synové israelští, a dali je za pole hrncířovo, jak mi ustanovil Pán.*“

Ježíš pak byl postaven před vladaře. I otázal se ho vladař řka: „Ty jsi král židovský?“ A Ježíš řekl jemu: „Ty to pravíš.“ A když velekněží a starší na něho žalovali, neodpověděl ničeho. Tu řekl mu Pilát: „Neslyšíš, jak veliké věci proti tobě svědčí?“ Ale on neodpověděl mu k žádnému slovu, takže vladař se divil velmi.

O slavnosti však vladař propouštěval lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Měl pak tehdy vězně pověstného, který slul Barabáš. Když se tedy sešli, řekl jim Pilát: „Kterého chcete, abych vám propustil, Barabáše, či Ježíše, jenž slove Kristus?“ Neboť věděl, že ho vydali ze závisti. Ale když seděl na soudné stoličce, manželka jeho vzkázala mu: „Nic neměj se spravedlivým tímto; neboť jsem mnoho vytrpěla dnes ve snách pro něho.“ Velekněží však a starší přemluvili lid, aby prosili za Barabáše, Ježíše pak aby zahubili. I promluvil vladař a řekl jim: „Kterého chcete z těch dvou, abych vám propustil?“ A oni řekli: „Barabáše.“ Dí jim Pilát: „Co tedy mám učiniti s Ježíšem, jenž slove Kristus?“ Řkou všichni: „Ukřižován buď.“ Dí jim vladař: „I co zlého učinil?“ Ale

oni ještě více křičeli řkouce: „Ukřižován buď.“ Vida tedy Pilát, že nic neprospívá, nýbrž bouře větší se stává, vzal vodu a umyl si ruce před lidem řka: „Nevinen jsem krví spravedlivého tohoto; vy vizte.“ A všecken lid odpověděl: „Krev jeho na nás i na naše dítky.“ Tu propustil jim Barabáše, Ježíše pak zbičovav vydal jim, aby byl ukřižován.

Tehda vojáci vladařovi vzavše Ježíše do soudního dvora, shromáždili k němu celou četou a svlékše ho, přioděli ho pláštěm šarlatovým; a spleťše korunu z trní, vložili mu ji na hlavu a (dali) třtinu v pravici jeho, a pokleknuvše před ním, posmívali se mu řkouce: „Zdráv buď, králi židovský!“ A vyplivše se na něj, vzali třtinu a bili ho do hlavy. A když se mu naposmívali, svlékli s něho plášť a oblékli jej v roucha jeho a odvedli jej, aby ho ukřižovali.

Vycházejíce pak našli člověka kyrenského, jménem Šimona; toho přinutili, aby vzal a nesl kříž jeho. A přišli na místo, které slulo Golgota, to jest místo lebčí. I dali mu píti vína smíšeného se žlučí, a okusiv nechtěl píti. Když pak jej ukřižovali, rozdělili si roucho jeho, metajíce o ně los, (aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka slovy: „*Rozdělili sobě roucha má a o můj oděv metali los.*“) A sedíce hlídali ho tam. I dali nad hlavu jeho nápis viny jeho: „Tento jest Ježíš, král židovský“. Potom ukřižovali s ním dva lotry, jednoho na pravici, dru-

hého na levici. Ti pak, kteří tudy chodili, rouhali se mu potřásajíce hlavou svou a říkajíce: „Ha, jenž boříš chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavuješ, pomoz sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sestup s kříže.“ Podobně i velekněží posmívajíce se mu se zákoníky a staršími říkali: „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže; je-li králem israelským, ať nyní sestoupí s kříže, a uvěříme v něho. Doufá v Boha, ať ho nyní vysvobodí, miluje-li ho; neboť pravil: „Syn Boží jsem.“ Taktéž tupili ho i lotři, kteří s ním byli ukřižováni.

Od šesté hodiny pak nastala tma po vší zemi až do hodiny deváté. A okolo hodiny deváté Ježíš zvolal hlasem velikým: „Eli, Eli, lamma sabaktani,“ to jest: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ Někteří pak z těch, kteří tam stáli, uslyševše to pravili: „Eliáše volá tento.“ A hned jeden z nich běžel a vzav houbu a naplniv ji octem a vloživ ji na třtinu dával mu píti. Ostatní však říkali: „Nechej, ať uvidíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil.“ Ale Ježíš zvolav hlasem velikým, vypustil duši.

(Klekní s knězem a ponoř se na chvilku do tajemství smrti Páně . . . Té smrti příčinou jsi ty, t. j. tvé hříchy. Plač v duchu nad kalvarským Trpítelem, prolévej však více slzy lítosti nad svými vinami, které mu tolik muk způsobily! Obrát své zraky na bolestnou Matku Páně a popros ji, aby ti vyžádala u svého Syna šťastnou hodinu smrti.)

A hle, opona chrámová se roztrhla ve dvě půle od hora až dolů, a země se otrásla a skály se rozpukly, a hroby se otevřely. A mnoho těl zesnulých světců vstalo a vyšedše z hrobů po jeho vzkříšení, vešli do svatého města a ukázali se mnohým. Setník pak a ti, kteří byli s ním hlídající Ježíše, vidouce zemětřesení a to, co se dělo, báli se velice a pravili: „Opravdu Syn Boží byl tento.“ Byly pak tam ženy mnohé, zdaleka se dívající, které byly šly za Ježíšem z Galilee, posluhující mu; mezi nimi byla Maria Magdalena a Maria matka Jakubova a Josefova, a matka synů Zebedeových.

Když pak se připozdilo, přišel jeden člověk bohatý z Arimatie, jménem Josef, který byl také učedníkem Ježíšovým. Ten přistoupil k Pilátovi a prosil o tělo Ježíšovo. Tu Pilát rozkázal mu dáti tělo. A Josef vzav tělo, obvinul je v plátno čisté a položil je do nového hrobu svého, který byl vytesal ve skále. a přivaliv kámen veliký ke dveřím hrobovým odešel. Byla pak tam Maria Magdalena a druhá Maria sedíce proti hrobu.

Kněz prostřed oltáře: Očisti srdce a rty mé, všemohoucí Bože, jenž jsi rty Isaiáše proroka žhavým očistil uhlem; tak mne dobrotivým slítováním svým rač očistit, abych hodně zvěstovati mohl tvé svaté evangelium. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz nebo jáhen: Rač, pane, požehnati.

Požehnání: Pán budiž v srdci mém (tvém) a

P a š i j e

na rtech mých (tvých), abych (abys) důstojně a náležitě zvěstoval evangelium jeho (Ve jménu Otce i Syna † i Ducha svatého.) Amen.

Při četbě následujícího závěrku pašijí neдрží služebníci po stranách knihy evangelii svíce jako jindy, kněz (nebo jáhen) neříká „Pán s vámi“ aniž knihu znamená svatým křížem. To vše na znamení smutku. Kněz (jáhen) zpívá (evangelium, :

Druhého pak dne, který jest po pátku, velekněží a farizeové sešli se k Pilátovi a řekli: „Pane, my jsme se rozpomenuli, že ten svůdce jsa ještě živ řekl: ‚Po třech dnech vstanu.‘ Rozkaž tedy hlídati hrob až do třetího dne, aby snad učedníci jeho nepřišli a neukradli ho a neřekli lidu: ‚Vstal z mrtvých.‘ I byl by poslední blud horší nežli první.“ Řekl jim Pilát: „Máte stráž, jděte, hlídejte ho, jak rozumíte.“ I odešli a osadili hrob strážnými, zapečetivše kámen.

Kněz líbá počátek evangelia řka: Slovy svatého evangelia budtež zahlazeny naše viny.

Credo (vyznání víry): Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného. — I v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, z Otce zrozeného přede všemi věky. Boha z Boha, světlo ze světla, Boha pravého z Boha pravého. Zplozeného, nečiněného, jedné podstaty s Otcem, skrze něhož všecko jest učiněno. Jenž pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil s nebes. (Kněz kleká.) Vteliv se působením Ducha svatého

ho z Marie Panny, stal se člověkem. Byl také za nás ukřižován, trpěl pod Pontským Pilátem a pohřben byl. Třetího pak dne vstal z mrtvých podle Písem. Vstoupiv pak na nebesa sedí na pravici Otcově. Opět přijde slavně soudit živé i mrtvé a království jeho nebude konce. – Věřím také v Ducha svatého, Pána a oživovatele, jenž z Otce i Syna vychází, jemuž spolu s Otcem i Synem vzdávána jest nejhlubší úcta a sláva, jenž mluvil skrze proroky. – Věřím dále v jednu, svatou, katolickou a apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů a očekávám vzkříšení mrtvých jakož i život příštího věku. Amen.

Obětování:

K.: Pán s vámi.

L.: I s duchem tvým.

Utrhají mi, až mi puká srdce, nemocen jsem...
Čekám, kdo se ustrne nade mnou, však marně:
kdo by mne potěšil, toho nenalézám! Místo pokrmů mi dávají žluč, v žízni mé mě napájejí octem.

Kněz obětující chléb: Přijmi, Otče svatý, všemohoucí, věčný Bože, tuto neposkvrněnou oběť, kterou já, nehodný sluha tvůj, obětuji tobě, Bohu svému, živému a pravému, za nesčetné hříchy, urážky a nedbalosti své, a za všechny vůkol stojící, jakož i za všechny věrné křesťany, živé i mrtvé, aby mně i jim prospěla ke spáse a k životu věčnému. Amen.

M š e s v a t á

Kněz mísící vodu s vínem: Bože, jenž jsi důstojnost † lidské přirozenosti podivně stvořil a podivněji obnovil: dejž, abychom skrze tajemství této vody a vína byli společníky božství toho, jenž člověčenství našeho ráčil se státi účastným, Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh po všecy věky věkův. Amen.

Kněz obětující kalich: Obětujeme tobě, Pane, kalich spásy a vzýváme dobrotivost tvou, aby před obličej božské velebnosti tvé s líbeznou vůní se vznesl za spásu naši i celého světa. Amen.

V duchu poníženosti a s myslí zkroušenou přijati budme od tebe, Pane, a oběť naše děj se dnes před obličejem tvým tak, aby líbila se tobě, Pane Bože.

Přijď, Posvětiteli, všemohoucí, věčný Bože, a požehnej † tuto oběť svatému jménu tvému připravenou.

Při slavné mši sv. kněz žehnaje kadidlo: Na přímluvu svatého Michala, archanděla, stojícího na pravici oltáře kadidlového a všech vyvolených svých račiž Pán kadidlo toto pože † hnati a v líbeznou vůni přijmouti. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz okuřuje hostii a kalich: Kadidlo † toto od tebe požehnané † vznášej se k tobě, † Pane, a sestupuj na nás Tvé milosrdenství.

Kněz okuřuje kříž a oltář:
Modlitba má se nes jak oběť kadidla před tebou,

M š e s v a t á

pozdvížení mých rukou jak večerní oběť!
Postav, Hospodine, stráž k mým ústům
a bránu hradní před moje rty.

Nedej, by srdce mé chýlilo se k zlému,
abych dopouštěl se bezbožných skutků.

Kněz odevzdáváje kadidelnici: Rozněť v nás Pán
oheň své lásky a plamen věčného milování.
Amen.

Kněz umývá si ruce :

Nevinen jsa mohu si ruce mýti,
a tvůj oltář obcházet, Hospodine,
abych slyšel hlasitou chválu tebe,
a všechny zázraky tvé vypravoval.
Hospodine, miluji skvostný dům tvůj,
místo, na kterém velebnost tvá sídlí.
Nezahlazuj mne s bezbožnými, Bože,
neber mi život s lidmi, lačnými krve,
na jejichžto rukách lpí hanebnosti,
a jejichž pravice úplatků je plná,
kdežto já ve své nevinosti kráčím.
Vysvobod mne, budiž milostiv mně!
Noha má stojí na ploše urovnané,
ve sborech budu tě chválit, Hospodine!

Prostřed oltáře: Přijmi, svatá Trojice, tuto oběť,
kterou Ti podáváme na památku umučení,
zmrtvýchvstání a nanebevstoupení Ježíše Krista,
Pána našeho, jakož i ke cti blahoslavené Marie,
vždy panny, blahoslaveného Jana Křtitele, sva-

M š e s v a t á

tých apoštolů Petra a Pavla, a těchto, i všech svatých, aby jim prospěla ke cti, nám pak ke spáse; a v nebesích aby za nás orodovali ráčili ti, jichžto památku konáme na zemi. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz obraceje se k lidu: Modlete se, bratři, aby má i vaše oběť příjemnou byla Bohu Otci všemohoucímu.

O.: Přijmiž Pán oběť z rukou tvých ke cti a slávě jména svého, ku prospěchu našemu i celé svaté církve.

K.: Amen.

Sekreta (tichá modlitba):

Uděl, prosíme, Pane, aby oběť před oči velebnosti tvé předložená milost pobožnosti nám zjednala a blaženou věčnost vymohla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh po všecky věky věkův.

O.: Amen.

Preface (předmluva):

K.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

K.: Vzhůru srdce.

O.: Máme k Pánu.

K.: Díky činme Pánu, Bohu svému.

O.: Hodno a spravedlivo jest.

K.: Vpravdě hodno a spravedlivo jest, slušno

a spasitelno, bychom tobě vždy a všude díky činili, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože. Neboť tys spásu pokolení lidského na dřevě založil, aby, odkud vzešla smrt, odtud povstal zase život, a ten, který na dřevě vítězil (ďábel), aby také na dřevě poražen byl skrze Krista, Pána našeho, skrze něhož tvou velebnost chválí andělé, klanějí se (jí) panstva, třesou se (před ní) mocnosti, nebesa, nebeské síly a blažení serafové společným jástem (ji) oslavují. S nimi rač, prosíme, připustiti také hlasy nás, kteří přednášíme pokorný chvalo zpěv:

Svatý, Svatý, Svatý Hospodin, Bůh zástupů. Plná jsou nebesa i země slávy tvé, Hosana na výsostech. Požehnán buď, jenž přichází ve jménu Páně: Hosana na výsostech.

Tichá mše (Kánon):

Tebe tedy, nejlaskavější Otče, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho, zkroušeně prosíme a žádáme, abys milostivě přijal a požehnal † tyto úděly, † tyto dary, † tyto svaté oběti neposkvřené, jež tobě obětujeme zejména za církev tvou svatou katolickou, kterou v míru zachovávati, hájiti, sjednocovati a řídití račiž po celém oboru zemském spolu se služebníkem tvým, papežem naším N., biskupem naším N. a se všemi pravověrnými křesťany a katolické a apoštolské víry pěstiteli. — Rozpomeň se, Pane, na služebníky a služebnice své N. a N. a na všechny přítomné,

Mše svatá

jejichž víra i pobožnost tobě známa jest, za které tobě přinášíme, nebo kteří tobě přinášejí tuto oběť chvály za sebe i za všechny svoje příbuzné, za vykoupení duší svých, za naději spásy a blaha svého, předkládajíce tužby své tobě, věčnému, živému a pravému Bohu, trvající v obcování svatých a ctíce památku jejich, zejména slavné, ustavičné Panny Marie, Rodičky Boha a Pána našeho Ježíše Krista; avšak i blahoslavených apoštolů a mučedníků tvých Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klementa, Xysta, Kornelia, Cypriána, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiána i všech svatých tvých, pro jejichž zásluhy a přímluvy uděliti račíš, bychom při všech věcech ochranou a pomocí tvou utvrzeni byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz drží ruce nad obětními dary.

Tuto tedy oběť nás sluhů, ale i veškeré rodiny své, prosíme, Pane, abys milostivě přijal, dny pak naše v pokoji svém pořádal, od věčného zatracení nás vytrhnout a ke stádcí vyvolenců svých nás připočísti ráčil. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Kteroužto oběť Ty sám, ó Bože, prosíme, rač ve všem učiniti † požehnanou, † přijatou, † platnou, rozumnou a příjemnou, aby stala se nám † tělem a † krví nejmilejšího Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista.

M š e s v a t á

Před a při pozdvihování vzpomínej na Pána Ježíše, který sloužil při poslední večeři první mši svatou, jak nám vypravuje na př. sv. Matouš (26, 26 – 28):

Když pak večereli, Ježíš vzal chléb a poženav rozlámal jej a dav učedníkům svým řekl: Vezměte a jezte: toto jest tělo mé. A vzav kalich, poděkoval a dal jim řka: Pijte z toho všichni, neboť toto jest krev má Nového zákona, která se vylévá za mnohé na odpuštění hříchů. (Klaněj se tělu a krvi Páně v nejhlubší pokoře a kajícínosti.)

Po pozdvihování modli se dále s knězem :

Proto také, Pane, my služebníci tvoji, ale i lid tvůj svatý, konajíce památku přesvatého umučení téhož Krista, Syna tvého, Pána našeho, jakož i zmrtvýchvstání a slavného nanebevstoupení jeho: přinášíme přejasně velebnosti tvé z darů a údělů tvých obět † čistou, obět † svatou, obět † neposkvrněnou, chléb † svatý života věčného a kalich † spásy ustavičné.

Řač na ně milostivou a jasnou tváří shlédnouti a je sobě oblíbiti, jako jsi ráčil si oblíbiti dary sluhy svého Abela spravedlivého a obět arcioťce našeho Abrahama, i tu, kterou ti podal velekněz tvůj Melchisedech, žertvu svatou, neposkvrněnou obět. — Pokorně prosíme tebe, všemohoucí Bože, dej tuto obět donésti rukama anděla svého na vznešený oltář svůj, před obličej božské Velebnosti své, abychom, kteříkoliv účastenství oltáře tohoto majíce, svatosvaté tělo † a krev † Syna tvého přijímati budeme, vše-

likým požehnáním † nebeským a milostí naplněni byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Vzpomínka na zemřelé :

Rozpomeň se také, Pane, na služebníky a služebnice své N. a N., kteří nás předešli se znamením víry a spí spánek pokoje. Račiz, prosíme, Pane, jim i všem v Kristu odpočívajícím popřáti místa občerstvení, světla a pokoje. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen. – I nám, hříšníkům, služebníkům svým, ve množství slitování tvého se důvěřujícím, račiz uděliti podíl nějaký a společenství s tvými svatými apoštoly a mučedníky: s Janem, Štěpánem, Matějem, Barnabášem, Ignácem, Alexandrem, Marcellinem, Petrem, Felicitou, Perpetuou, Hátou, Lucií, Anežkou, Cecilií, Anastasií, a se všemi svatými tvými, v jejichž společnost ne dle zásluh našich, ale dle slitování svého nás, prosíme, uvésti račiz. Skrze Krista, Pána našeho. Skrze něhož všecko toto dobré, Pane, vždy tvoříš, † posvěcuješ, † oživuješ, † žehnáš a nám uděluješ.

Kněz činí sv. hostií tři kříže nad kalichem a dva před ním říká :

Skrze † něho, a s † ním i v † něm jest tobě, Bohu Otci † všemohoucímu v jednotě Ducha † svatého všeliká čest a sláva po všechny věky věkův.

O.: Amen.

K.: Modleme se. Spasitelnými příkazy napo-

menuti a božským naučením vzdělání jsouce osmělujeme se volati: Otče náš, jenž jsi na nebesích! Posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům. A neuvod' nás v pokušení.

O.: Ale zbav nás od zlého.

K.: Amen.

Zbav nás, prosíme, Pane, všeho zlého, minulého, přítomného i budoucího a na přímluvu blahoslavené a slavné vždy Panny, Bohorodičky Marie a svých blahoslavených apoštolů, Petra a Pavla, Ondřeje i všech svatých, uděl milostivě pokoje za dnů našich, bychom přispěním milosrdenství tvého hříchu vždy byli prosti a přede vším soužením bezpečni. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh po všecky věky věkův.

O.: Amen.

K.: Pokoj † Páně buď † vždycky † s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Kněz spouštěje částěčku sv. hostie do kalicha :

Toto smíšení a posvěcení těla a krve Pána našeho Ježíše Krista budiž nám přijímajícím k životu věčnému. Amen.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

M š e s v a t á

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uděl nám pokoje.

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi řekl svým apoštolům: Pokoj vám zůstavuji, pokoj svůj vám dávám, nehleď na mé hříchy, ale na víru své církve a rač jí podle vůle své udělit pokoj a jednotu, jenž jsi živ a kraluješ Bůh po všechny věky věkův. Amen.

Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi z vůle Otce za spolupůsobení Ducha svatého svět oživil, zbav mne tímto svatosvatým tělem a krví svou všech mých nepravostí, jakož i všeho zlého; učiň také, bych lpěl vždy na tvých příkazech, a nedopusť, bych se kdy od tebe odloučil, jenž s tímže Bohem Otcem a Duchem svatým živ jsi a kraluješ Bůh na věky věkův. Amen.

Požívání těla tvého, Pane Ježíši Kriste, které já nehodný přijímati se osměluji, ať není mi k odsouzení a zavržení, ale pro milost tvou buď mi na ochranu duše i těla a vyléčení jich, jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého, Bůh po všechny věky věkův. Amen.

Kněz pokleknuv zase vstáváje :

Chléb nebeský přijmu a jméno Páně vzývati budu.

Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu

mou, ale toliko rci slovem, a uzdravena bude duše má. — Pane, nejsem hoden . . . Pane, nejsem hoden . . . Kněz žehnaje se sv. hostií : Tělo Pána našeho Ježíše Krista † zachovej duši mou k životu věčnému. Amen.

Čím se odplatím Hospodinu
za všechno, co prokázal mi?
Kalich díky za spásu zdvihnu
a jméno Páně budu vzývat.
Chválit a vzývat budu Hospodina,
a tak nepřátel svých budu zbaven.

Kněz žehnaje se kalichem :

Krev Pána našeho Ježíše Krista † zachovej duši mou k životu věčnému. Amen. — Co jsme ústy požili, ó Pane, čistou duší podržme a z daru časného staniž se nám lék věčný.

Tělo tvé, Pane, které jsem přijal a krev, kterou jsem pil, přilni k útrobám mým a dej, by ve mně nezůstala poskvrna nepravostí, ježto mě čisté a svaté občerstvily svátosti, jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Communio na straně epištolní : (Mt. 26, 42).

(Otče můj, nemůže-li kalich tento minouti mne,
leč bych jej pil, staň se vůle tvá.

K.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

K.: Modleme se: Působením tohoto tajemství,

Pane, viny naše buďte smyty a spravedlivé tužby splněny. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh po všechny věky věkův.

O.: Amen.

K.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

K.: Dobrořečme Pánu.

O.: Bohu díky.

Nechť se líbí tobě, svatá Trojice, služba poddanosti mé, a dej, aby ta oběť, kterou jsem já nehodný před očima velebnosti tvé vykonával, příjemná byla tobě, mně pak i všem, za které jsem ji obětoval, pro milosrdenství tvé ke smíření prospěla. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

K.: Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec † i Syn i Duch svatý.

O.: Amen.

Poslední evangelium :

K.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

K.: Počátek svatého evangelia podle Jana (1, 1 – 14.)

O.: Sláva tobě, Pane!

Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bůh bylo Slovo. To bylo na počátku u Boha. Všecky věci povstaly skrze ně, a bez něho nepovstalo nič (z toho), co povstalo. V něm byl život, a ten Život byl světlem lidí, a Světlo ve tmě

M š e s v a t á

svítí, a tma ho nepojala. Vystoupil pak jeden člověk, byv poslán od Boha, jméno jeho bylo Jan; ten přišel na svědectví, aby vydal svědectví o Světle, by všichni uvěřili skrze něho. On nebyl světlem, nýbrž přišel, aby svědectví vydal o Světle. Bylo však Světlo pravé, kteréž osvětluje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě byl, a svět povstal skrze něj, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, a svoji ho nepřijali! Kdokoli však jej přijali, dal jim moc stát se dítkami Božími, těm (totiž), kteří věří ve jméno jeho, kteří se zrodili nikoli z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha. A Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi, a viděli jsme slávu jeho, slávu jako jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

O.: Bohu díky.

Jestliže nebyly přede mší sv. svěceny ratolesti, kněz místo tohoto evangelia sv. Jana čte evangelium sv. Matouše jako výše na str. 84.

SEXTA (HODINKA ŠESTÁ)

Otče náš . . . potichu. Zdrávas, Maria . . . potichu.

V.: Bože, měj na † paměti mou pomoc.

O.: Hospodine, pomáhat mi pospěš.

Sláva Otci i Synu . . . Jako byla . . . Amen.

Sláva tobě, Pane, králi věčné slávy.

Chvalozpěv:

Ó správce mocný, pravdivý,
Bože, jenž řídíš věci běh,
dáš jitru skvělou září plát
a ohněm nítíš poledne.

Uhasiž sváru plameny,
a škodlivý žár odejmi,
propůjči tělům zdraví dar
a srdcím opravdový mír.

To dej nám, Otče laskavý
a Otci rovný, Jediný,
i s Duchem Utěшитelem
po všechny věky vládnoucí.
Amen.

Antifona :

Tobě svěřil jsem při svou.

ŽALMU 118. ČÁST ŠESTÁ

Duše má prahne po pomoci tvojí,
důvěřujit velmi tvému slovu.

Zemdlely oči mé touhou po tvém výroku

říkajíce: „Kdy as potěšíš mne?“
Ačkoli jsem jako měch kožený v jíní,
ustanovení tvých nezapomínám.
Jak bude dlouhý život sluhy tvého?
Kdy budeš soud činit nad mými nepřáteli?
Vyprávěli mi nešlechtníci bajky;
ty však nejsou jako zákon tvůj.
Všecka přikázání tvá jsou pravda;
bez důvodu mne pronásledují, pomoz mi.
Bezmála již ubili mne na zemi,
já však neopustil jsem tvých rozkazů.
Podle milosrdenství svého mne obživ,
abych šetřil výpovědí úst tvých.
Na věčné časy, ó Hospodine,
slovo tvoje trvá na nebesích.
Rod od rodu trvá věrnost tvoje;
jak jsi založil zemi, v tom stavu zůstává.
Dle tvého zařízení trvá den,
neboť všecky věci slouží tobě.
Kdyby zákon tvůj nebyl mým rozjímáním,
dávno byl bych zahynul ve své bídě.
Na věky nezapomenu práv твоjich,
neboť jimi dodáváš mi života.
Tvůj jsem já, rač mi pomoc poskytnouti,
nebo příkazy tvé vyhledávám.
Číhají na mne bezbožní, aby mne zničili,
já však tvé výpovědi mám na zřeteli.
Všeho i nejlepšího vidím konec;
toliko zákon tvůj rozměrů je nesmírných.
Sláva Otci i Synu

Sexta (hodinka šestá)

i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

ŽALMU 118. ČÁST SEDMÁ

Ó, jak miluji zákon tvůj, Hospodine!
je mým celodenním rozjímáním.
Nad mé odpůrce moudřejším činíš mne slovem
svým,
ježto mám je ustavičně před sebou.
Nade všechny své učitele jsem zmoudřel,
ježto tvé výroky jsou mým rozjímáním.
Nad starce stal jsem se rozumnějším,
ježto rozkazy tvé vyhledávám.
Od každé cesty zlé zdržuji své nohy,
abych se zachoval podle slov tvých.
Od práva tvého se neuchyluji,
protože ty mně zákon vštěpuješ.
Ó, jak sladké jsou hrdlu mému tvé řeči!
Sladší nežli med jsou mojim ústům.
Z přikázání tvých jsem rozumu nabyl,
že nenávidím všelike cesty hříchu.
Svítilnou mým nohám je tvé slovo,
ano, je světlem stezkám mojim.
Přisáhl jsem – a to také plním –
že budu šetřiti spravedlivých tvých řádů.
Sklíčen jsem přenáramně, Hospodine;
obživ mne podle své přípovědi.
Svobodnou oběť mých úst mile přijmi, Pane,
a svým právům rač mne vyučovat.

Žalmu 118. část osmá

Duši svou na jazyku mám ustavičně,
ale zákona tvého jsem nezapomněl.
Hříšníci osidlo na mne poličují,
já však s rozkazů tvých nezbloudil jsem.
Jakožto dědictví slov tvých jsem ujal se na věky,
neboť radostí jsou srdce mého.
Nakloňuji své srdce, bych činil tvé rozkazy
na věčné časy, abych odměněn byl.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky,
i na věky věkův. Amen.

ŽALMU 118. ČÁST OSMÁ

Nešlechovníky mám v nenávisti,
protože tvůj zákon miluji.
Pomocníkem mým a ochráncem ty jsi,
ve slovo tvé nade všechno doufám.
Odstuptež ode mne zlomyslníci;
badati budu v příkazech Boha svého.
Ujmi se mne dle výroku svého, bych živ byl,
ať nejsem zklamán v tom, že naději mám.
Pomáhej mi, abych zachován byl,
a měl tvá ustanovení na mysli vždycky.
Pohrdáš všemi, kdož od práv tvých odstupují,
neboť jest nespravedlivé smýšlení jejich.
Za zrádce pokládám všechny hříšníky světa;
a proto miluji tvá nařízení.
Protkni tělo mé bázní před tebou,
neboť soudů tvých se bojím.

Činil jsem podle práva a spravedlnosti,
nedej mne mým utiskovatelům.

Zastaň se sluhy svého k štěstí jeho,
aby mne zpupní neutlačovali.

Zemdlely oči mé touhou po tvé spáse,
po tvé spravedlivé přípovědi.

Nalož se svým sluhou podle své milosti
a svým ustanovením mne nauč.

Služebník tvůj jsem já, rač mi rozum dáti,
abych poznal tvoje výpovědi.

Čas jest, abys jednal, Hospodine,
neboť rozmetali již tvůj zákon.

Proto miluji tvá nařízení
více nežli zlato a drahý kámen.

Proto se spravuji všemi předpisy tvými;
každé cesty hříšné nenávidím.

Sláva Otci i Synu

i Duchu svatému,

jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Tobě svěřil jsem při svou, ochránce života
mého, Hospodine, můj Bože.

Kapitola (Filip. 2, 8n): Ponížil sebe sama stav se
poslušným až k smrti, a to k smrti kříže. Proto
také Bůh povýšil ho a dal mu jméno, které jest
nade všecko jméno.

O.: Bohu díky.

Krátká odpověď: Od lví tlamy rač mě vysvo-

Sexta (hodinka šestá)

bodit, Hospodine. Od lví tlamy. rač mě vysvobodit, Hospodine.

V.: Od rohů zubrů poníženého mě. — Rač mě vysvobodit, Hospodine. Od lví tlamy rač mě vysvobodit, Hospodine.

V.: Nezahlazuj mne s bezbožnými, Bože.

O.: Neber mi život s lidmi lačnými krve. (Ž. 25, 9.)

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Modleme se. Všemohoucí věčný Bože, a t. d. jako výše na str. 49n. po všechny věky věkův.

O.: Amen.

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

V.: Dobrořečme Pánu.

O.: Bohu díky.

V.: Duše věrných zemřelých pro milosrdenství Boží ať odpočívají v pokoji.

O.: Amen.

NONA (HODINKA DEVÁTÁ)

.. Otče náš (potichu.) Zdrávas, Maria (potichu.)

V.: Bože, měj na paměti † mou pomoc.

O.: Hospodine, pomáhat mi pospěš!

Sláva Otci . . . Jako byla . . . Amen.

Chvála tobě, Pane, králi věčné slávy.

Chvalozpěv :

Ó Bože, hybná sílo všech,
sám v sobě nepohnutelný,
jenž dobám světla denního
jak postupovat určuješ.

Popřej nám světla u večer,
v němžto už život nezniká,
však smrti svaté v odměnu
pověčná sláva nastává.

To dej nám, Otče laskavý,
a Otci rovný, Jediný,
i s Duchem Utěшитelem
po všechny věky vládnoucí.
Amen.

Antifona :

Vzývám tvé jméno.

ŽALMU 118. ČAST DEVÁTÁ

Podivu hodny jsou výpovědi tvoje;
proto zabývá se jimi duše má.

Žalmu 118. část devátá

Výklad výroků tvých osvěcuje,
poznání zjednává lidem prosté myslí.
Ústa svá otvírám a popadám dechu,
nebo přikázání tvých jsem žádostiv.
Popatři na mne a smiluj se nade mnou
dle práva těch, kteří milují tvé jméno.
Kroky mé spravuj podle výroku svého,
ať žádná nepravost nade mnou nepanuje.
Vysvobod mě od útisků lidí,
abych dbáti mohl příkazů tvých.
Vyjasni tvář svou na svého služebníka,
a svým ustanovením mne vyuč.
Průdu slz mé oči prolévají,
že lidé neostříhají zákona tvého.
Spravedlivý jsi, ó Hospodine,
a také spravedlivé jsou tvé soudy.
Příkazy, které jsi dal, jsou spravedlivé,
jsou i nade všechno spolehlivé.
Jsem až zvadlý, jak se rozhorluji,
že zapomněli tvých slov moji nepřátelé.
Osvědčená je řeč tvá dokonale;
a proto služebník tvůj miluje ji.
Chlapec já jsem a opovržený;
ale tvých ustanovení nezapomínám.
Spravedlnost tvá je spravedlnost věčná
a tvoje zákonodárství věčná pravda.
Útrapy a nátisky mne sice stíhají,
avšak tvé příkazy jsou mým rozjímáním.
Spravedlnost jsou výroky tvé na věky;
uděl mi poznání, abych živ býti mohl.

Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Ž A L M U 118. Č Á S T D E S Á T Á

Volám celým srdcem svým: „Vyslyš mne, Pane!“
Ustanovení tvá vyhledávám.
Volám k tobě, zjednej mi vysvobození,
abych ostříhal tvých přikázání.
Záhy před svítáním volávám,
neboť ve tvá slova velmi doufám.
Oči mé obracejí se k tobě před jitem,
abych rozjímal o tvých výpovědích.
Hlas můj slyš dle své milosti, Hospodine,
a dle svých ustanovení mne obživ.
Kterí mne tísní, blíží se k nepravosti,
od tvého zákona však vzdalují se.
Blízko jsi ty, Hospodine,
a všecky cesty tvé jsou pravda.
Záhy poznal jsem z tvých výpovědí,
že jsi založil je na věčné časy.
Viz mé utrpení a vysvobod mne,
neboť na zákon tvůj jsem nezapomněl.
Zastaň se mne v při mé a vysvobod mne;
pro svou přípověď rač mne obživiti.
Daleko jest od hříšníků spása,
nebo tvých ustanovení nehledají.
Milosrdenství tvého je mnoho, Pane;
dle svého práva rač mne obživiti.

Žalmu 118. část jedenáctá

Mnoho je těch, kteří honí mne a tísní;
od tvých však rozkazů se neuchyluji.
Patřím na věrolomce a chřadnu,
protože nevšímají si tvých řečí.
Viz, že tvé příkazy miluji, Hospodine;
podle milosrdenství svého mne obživ.
Podkladem tvých zásad pravdivost jest,
na věky trvá tvůj každý soud spravedlivý.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

ŽALMU 118. ČÁST JEDENÁCTÁ

Knížata bez příčiny mne pronásledují,
ačkoli slov tvých bojí se mé srdce.
Raduji se z tvojich výpovědí,
jako ten, kdo našel kořist hojnou.
Nepravost v nenávisti, v ošklivosti mám,
ale zákony tvé miluji.
Sedmkrát za den chválu vzdávám tobě
pro tvé spravedlivé rozsudky.
Pokoj hojný mají, kdož milují zákon tvůj,
jakýkoliv úraz jich nepotká.
Očekávám spásy tvé, Hospodine,
a tvá přikázání miluji.
Duše má zachovává výroky tvé,
neboť má je v lásce veliké.
Dbám tvých příkazů a výpovědí,
neboť všechny cesty mé před tebou jsou.

Nona (hodinka devátá)

Přibliž se prosba má před tebe, Hospodine;
dle svého slova poznání mi uděl.
Dojdiž má žádost před obličej tvůj;
podle své přípovědi vysvoboď mne.
Rty mé pronášeti budou chválu,
že mne učíš zásadám spravedlnosti.
Opěvovat bude můj jazyk tvůj výrok,
jsoutě všecky tvé příkazy spravedlivost.
Budiž ruka tvá mojí pomocnicí,
neboť zvolil jsem si tvá přikázání.
Toužím po tvé pomoci, Hospodine,
a tvůj zákon je mým rozjímáním.
Kéž jsem živ, abych chválit mohl tebe,
a tvé soudy kéž mi pomáhají!
Jestliže bloudím jako ztracená ovce,
hledati rač služebníka svého,
nebo příkazů tvých nezapomínám.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Vzývám tvé jméno, Hospodine, neodvracuj
své tváře od mého volání.

Kapitola (Filip 2, 10 n.): Ve jménu Ježíšově po-
klekni veškeré koleno nebešťanů, pozemčanů
i těch, kteří jsou v podsvětí; a každý jazyk vy-
znej, že Pánem jest Ježíš Kristus ke slávě Boha
Otce.

N o ň a (h o d i n k a d e v á t á)

O.: Bohu díky.

Krátké responsorium: Nezahlazuj mne s bezbožnými, Bože. Nezahlazuj mne s bezbožnými, Bože.

V.: Neber mi život s lidmi lačnými krve, Bože. Nezahlazuj mne s bezbožnými, Bože.

V.: Vysvobod mě, Pane, od zlých lidí.

O.: Násílníkům rač mě vytrhnouti. (Ž. 139, 2.)

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Modleme se: Všemohoucí věčný Bože atd. jako výše na str. 49n. po všecky věky věkův.

O.: Amen.

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

V.: Dobrořečme Pánu.

O.: Bohu díky.

V.: Duše věrných zemřelých pro milosrdenství Boží ať odpočívají v pokoji.

O.: Amen:

Otče náš . . . potichu.

Závěrečná modlitba: Svatosvaté a nerozdílné Trojici . . . viz na str. 51.

DRUHÉ NEŠPORY

Na Květnou neděli odpoledne.

Modlitba přípravná jako výše na str. 8.

Otče náš . . . potichu.

Zdrávas, Maria . . . potichu.

V.: Bože můj na † paměti mou pomoc. (Požehnej se velikým křížem).

O.: Hospodine, pomáhat mi pospěš.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému . . . Amen.

– Chvála tobě, Pane, králi věčné slávy.

Antifóna :

Řekl Hospodin.

Ž A L M 109

Na kříži pní Pán, král, nejvyšší soudce, vítěz, kněz a oběť krvavá, jejížto památka jest oběť nekrvavá – oltářní.
Kříž – toť oltář !

Řekl Hospodin mému Pánu :

„Zasedej po mé pravici,
dokud nedám nepřátele
za podnož tvým nohám.

Mocnému žezlu tvému dá vzejít
Hospodin ze Sionu ;

panuj uprostřed nepřátel svých !

Ty vládni ve dni své síly
v lesku svatém,
z lůna před jitřenkou
zplodilť jsem tě.“

Přisáhl Hospodin takto :

– a želet toho nebude –

„Ty jsi knězem na věky,
jako byl Melchisedech!“
Pán bude tobě po pravici,
bít bude v den svého hněvu krále;
mezinárodysoud konat,*
dokonale porážeti,
tříštit hlavy po širé zemi.
Z potoka na cestě bude píti,
proto pozdvihne hlavu.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Řekl Hospodin mému Pánu: „Zasedej po mé pravici.“

Antifona :

Veliká jsou Hospodinova díla.

Ž A L M 110

Děkuj tímto žalmem Bohu za „veliké dílo“, jež vykonal na kříži pro spásu lidstva; za dílo, kterým ukázal svou moc, věrnost, svatost a spravedlnost. Kříž jest památka na to veliké dílo milosrdenství Božího. Krví tam vylitou Pan zpečetil na věky svou novou smlouvou s lidstvem.

Chci tě slavit, Pane, z celého srdce
ve sboru spravedlivých, jakož i v obci.
Veliká jsou Hospodinova díla,

Druhé nešpory

dokonalá podle všech jeho plánů.
Slavná a velebná jest činnost jeho,
a jeho spravedlnost zůstává na věky.
Ustanovil památku na své divy,
milosrdný a milostivý Pán jest.
Pokrm dává těm, kdož se ho bojí,
na věky je pamětliv své smlouvy.
Moc svých skutků ukázal svému lidu,
odevzdav mu, čím pohané dědičně vládli.
Díla rukou jeho jsou věrnost a právo,
všecko, co ustanovil, je spolehlivo,
je to utvrzeno na věky věkův,
vydáno upřímně a spravedlivě.
Vykoupení seslal svému lidu,
věčnou platnost udělil své smlouvě.
Svaté jest a hrozné jeho jméno;
počátek moudrosti je bázeň Páně.
Blahé má poznání, kdokoli tak činí;
chvála jeho zůstane na věky věkův.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Veliká jsou Hospodinova díla, dokonalá podle všech jeho plánů.

Antifona :

Kdo se bojí Hospodina,

Na kříži spravedlivý spravedlivých činí zadost uražené spravedlnosti Boží. Účinky této lásky ke spravedlnosti trvati budou na věky. Má soucit s ubohým lidstvem, je milostivý, slitovný. K vykoupení člověka stačil jediný vzdech Boha – člověka, on však „plýtvá bezmála“ svou krví, jejíž „ovoce“ rozdává chudým. Na kříži zrodila se ze srdce Kristova církev, jeho „potomstvo“, rod poctivých, z toho srdce vyplynula hojnost a bohatství milostí nadpřirozených, které chová „jeho dům“, t. j. církev katolická.

Blaze tomu, kdo bojí se Hospodina,
 a v jeho příkazech velikou zálibu má.
 Mocné v zemi bude potomstvo jeho,
 rodu poctivých bude požehnáno.
 Hojnost a bohatství je v domě jeho
 a jeho spravedlnost zůstává na věky.
 Září v temnu jak světlo spravedlivým,
 je milostivý, slitovný, spravedlivý.
 Štasten, kdo je soucitný a půjčuje,
 kdo své věci vyřizuje dle práva.
 Neboť na věky nebude se viklat,
 v paměti věčné bude spravedlivý.
 Zprávy zlé se nemusí obávati,
 pevně doufá srdce jeho v Pána.
 Pevné je srdce jeho, nebojí se,
 až může hleděti vítězně na odpůrce.
 Plýtvá bezmála, jak rozdává chudým,*
 jeho spravedlnost zůstává na věky,
 čelo jeho vysoko ve cti se zdvíhá.
 Bezbožník vida to rozčiluje se zlostí,

Druhé nešpory

zuby svými skřípá a chřadne;*
přání hříšníků přichází na zmar.
Slává Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Kdo se bojí Hospodina, v jeho příkazech velikou zálibu má.

Antifona :

Buď jméno „Hospodin.“

Ž A L M 112

Syn Boží přebývá sice na výsostech, ale všiml si klesého, v kalu hříchu se svíjejícího lidstva. Snížil se k němu, stal se člověkem a dal se za něho pokořovati až k smrti kříže, aby člověka tím pozdvihl k důstojnosti synů Božích.

Chvalte, sluhové, Hospodina,
chvalte jméno Hospodinovo.
Buď jméno „Hospodin“ požehnáno,
od tohoto času až na věky.
Od slunce východu do západu
chváleno buď jméno Hospodin.
Vyvýšen nad všechny národy Hospodin,
ba nad nebesa sláva jeho.
Kdo jako Hospodin, Bůh náš ?!
Přebývá sice na výsostech,
přece však nízkého si všímá,

Ž a l m 113

na nebesích i na zemi.
Zdvihá se země vysíleného
a z kalu povyšuje chudasa,
aby ho posadil vedle knížat,
vedle knížat lidu svého.
Usazuje bezdětnou v rodině,
učiniv ji šťastnou matkou.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Buď jméno „Hospodin“ požehnáno na věky.

Antifona :

Vždyť je Bůh náš.

Ž A L M 113

Když Bůh vyváděl starého Israele z poroby egyptské, činil podivuhodné skutky. Podivuhodnější dílo nekonečného pokoření byla Kristova cesta křížová, jeho smrt, kterou vykoupil nového Israele, kterou zjednal nejvyšší čest jménu Hospodinovu. Dílo Ukřižovaného zjednalo lidstvu nekonečné zásluhy, nekonečné požehnání. Každý věřící může pevně doufat, že pro tyto zásluhy bude mu odpuštěno, že mu bude Hospodin „pomocí a štítem“ proti nepřátelům spásy.

Když vyšel Israel z Egyptské země,
Jakobův rod z národa cizáků,
stalo se Judstvo svatyní jeho,

Druhé nešpory

Israelstvo královstvím jeho.
Moře to vidělo, i prchlo,
Jordán obrátil se nazpět;
hory jak berani poskakovaly,
pahorky jako mláďata ovčí.
Co je ti, ó moře, že prcháš,
a ty, Jordáne, že se vracíš,
hory, že skáčete jako berani,
pahorky, jako mláďata ovčí?
Před tváří Páně chvěj se země,
před tváří Boha Jakobova,
jenž mění skálu v jezera vodstva
a křemen ve vody tryskající.
Ne nám, Hospodine, ne nám,
ale jménu svému čest zjednej
pro svou milostivost a věrnost,
aby nemohli pohané říci: *
Kde pak mají Boha svého?
Vždyť je Bůh náš na nebesích,
činí vše, co jemu se líbí.
Modly však pohanů stříbro a zlato,
výrobky jsou rukou lidských.
Ústa mají a nemohou mluvit
oči mají a nemohou vidět
uši mají a nemohou slyšet,
nos mají ale nemohou čichat,
ruce mají a nemohou hmatat,
nohy mají a nemohou chodit, *
nemohou křičeti svým hrdlem.
Podobni budou jim, kteří je dělají,

Ž a l m 113

a všichni, kteří doufají v ně.
Israel doufá v Hospodina,
jest jejich pomocí a štítem.
Dům Aronův doufá v Hospodina,
jest jejich pomocí a štítem.
Ctitelé Páně doufají v Pána,
jest jejich pomocí a štítem.
Pán na nás pamatující žehná,
žehná domu Israelovu,
žehná domu Aronovu, *
žehná všem ctitelům Hospodinovým,
maličkým i velikým!
Hospodin rač vás rozmnožiti,
rozmnožit vás i děti vaše!
Žehnání buďte od Hospodina,
který učinil nebe i zemi!
Nebe jest nebe Hospodinovo,
zemi dal pak synům lidstva.
Nebudou mrtví tě chválit, Pane,
ti, kteří do pekel sestupují;
my však živí chválíme Pána
od tohoto času až na věky!
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Vždyť je Bůh náš na nebesích, činí vše, co
jemu se líbí.

Druhé nešpory

Kapitola (Filip 2, 5 – 7),

Bratři, to smýšlení mějte v sobě atd. jako výše
k Chvalám na str. 45.

O.: Bohu díky.

Chvalozpěv („Vexilla Regis prodeunt“ podle překladu Pavelkova):

Jde prapor Kristův a se stkví,
plá jasně kříže tajemství;
jímž život smrt byl podstoupil
a smrtí život vykoupil.

Hruď hrotem kopí proklána,
by hruď, jež hříchu oddána,
z vin kalu všeho obmyla;
krev, voda se z ní vylila.

Již stalo se, co David zřel
a písní svojí věrně pěl,
všem národům to zvěstuje:
„Bůh s dřeva světa panuje.“

Ó strome, krásou zářící
a v nach se králův halící,
jenž nalezen cti hoden jest,
by mohl svaté údy nést!

Blah, že jest světa výplata
tvých na ramenou rozpiata,

Druhé nešpory

jsi vahou těla učiněn,
jímž vyrván peklu dávný plen.

Ó, vítej, kříži počestný,
ty naděje v čas bolestný,
smaž hříšným vinu nectnosti
a zbožným přidej milosti.

Duch každý chval tě, trojice,
ty spásky naší studnice,
tys dala slávu kříže nám,
dej dojít k jeho odměnám.
Amen.

Týž chvalozpěv „Vexilla Regis prodeunt“ podle překladu Štembergova (Syn. Eucharistic XXX 25n).

Korouhve Krále v předu jdou,
tajemství kříže leskne se,
jímž Život smrt si přivodil,
a smrtí život vyvodil.

On krutým kopím proboden
krev s vodou nechal stékat,
by mohl špínu hříšnosti
nám s duší jimi smývat.

To zcela vyplnilo se,
co David lidstvu zvěstuje,
když v písni věrohodné dí,
že s dřeva sám Bůh kraluje.

Druhé nešpory

Ó strome krásný, přeskvoucí,
purpurem krále zdobený,
za lůžko údů přesvatých
pro vhodný kmen svůj zvolený.

Ó šťastný, na ramenech tvých
že cena světa rozpjata,
ty vahou těla stal jsi se,
jíž kořist peklu vyňata.

Ó kříži, naděj jediná,
buď zdráv a v bolestný teď čas
dej zbožným milost přehojnou
a hříšným odpusť a je spas.

Ty zdroji spásy, Trojice,
kež ode všech jsi chválena;
jimž dáváš kříže vítězství,
těm přidána buď odměna.
Amen.

V.: Vysvobod mě, Pane, od zlých lidí
O.: Násilníkům rač mě vytrhnouti.

Antifona k Magnifikat:

Neboť psáno jest.

Velebí
duše má Hospodina,
a duch můj zaplesal

Druhé nešpory

v Bohu, Spasiteli mém,
že vzhlédl na ponížení služebnice své,
neboť aj, od této chvíle blahoslaviti mě budou
všecka pokolení.

Neboť veliké věci učinil mi ten, jenž jest mocný;
a svaté jest jméno jeho
a milosrdenství jeho trvá od pokolení do po-
kolení

těm, kteří se ho bojí.

On učinil mocné věci ramenem svým:
Rozptýlil pyšné smýšlením srdce jejich,
sesadil mocné s trůnu
a povýšil nízké.

Lačné naplnil dobrými věcmi,
a bohaté propustil prázdné.

Ujal se Israele, služebníka svého,
aby byl pamětliv svého milosrdenství,
jakož byl mluvil k otcům našim,
s hledem k Abrahamovi a potomstvu jeho
na věky.

Sláva Otci i Synu

i Duchu svatému,

jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

Neboť psáno jest: „Bíti budu pastýře a roz-
prchnou se stáda.“ Ale když vstanu z mrtvých,
předejdu vás do Galilee.

V.: Pán s vámi.

K o m p l e t á ř

O.: I s duchem tvým:

K.: Modleme se. Všemohoucí věčný Bože . . .
jako výše na str. 49n. po všechny věky věkův.

O.: Amen.

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým:

V.: Dobrořečme Pánu.

O.: Bohu díky.

V.: Duše věrných zemřelých pro milosrdenství Boží ať odpočívají v pokoji.

O.: Amen.

Nehodláš-li se modliti další hodinku, šepotej „**Otče náš . . .**“ atd. všecko jako výše na konci Nony. Hodláš-li však po nešporách modliti se hned

kompletář

(t. j. doplněk denních modliteb, zejména večerních), počni
hned :

V.: Rač, pane, požehnati.

Požehnání: Pokojnou noc a šťastný konec dej
nám všemohoucí Hospodin.

O.: Amen.

Čtení (1 Petr 5, 8n): **Bratři, strážliví buďte a bděte, neboť protivník váš ďábel obchází jako lev řvoucí hledaje, koho by pohltil. Jemu odpírejte silni jsouce ve víře. Ty pak, Hospodine, smiluj se nad námi.**

O.: Bohu díky.

V.: Pomoc naše † ve jménu Páně.

K o m p l e t á ř

O.: Jenž učinil nebe i zemi.

Otče náš . . . potichu.

Kněz: Vyznávám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii, vždy panně, svatému archandělu Michalu, svatému Janu Křtiteli, svatým apoštolům Petru a Pavlu, všem svatým a vám, bratři, že jsem zhřešil velmi myšlením, řečí a skutkem; svou vinou, svou vinou, svou převelikou vinou. Pročež prosím blahoslavenou Marii, vždy pannu, svatého archanděla Michala, svatého Jana Křtitele, svaté apoštoly Petra a Pavla i všechny svaté a vás, bratři, abyste se modlili za mne k Hospodinu, Bohu našemu.

Lid: Smiluj se nad tebou všemohoucí Bůh, odpustiž tobě hříchy tvé a přivediž tě k životu věčnému.

Kněz: Amen.

Lid (sbor) opakuje: Vyznávám se... Místo „a vám, bratři,“ a „vás, bratři“ říká „a tobě, otče,“ a tebe, otče.“

Kněz: Smiluj se nad vámi . . . jako výše s příslušnými změnami.

O.: Amen.

Kněz: Odpuštění, rozhřešení a prominutí hříchů našich † uděliž nám všemohoucí a milosrdný Hospodin.

O.: Amen.

∨ Obnov nás, Bože, Spasiteli náš.

O.: A odvrát hněv svůj od nás.

∨: Bože, měj na paměti † mou pomoc.

K o m p l e t á ě

O.: Hospodine, pomáhat mi pospěš.
Sláva Otci . . . jako byla . . . Amen: Chvála
tobě, Pane, králi věčné slávy.

Antifona:

Smiluj se.

Ž A L M 4

jest večerní modlitba. Věrný ctitel Ukřižovaného klidně ulehá k odpočinku jsa všecek plný důvěry, že ten, který tak slavně zvítězil na kříži, dá také jemu zvítěziti nade všemi boji nočními, i kdyby snad této noci měl se dostavití zápas poslední . . .

Když jsem volal, vyslyšel mne
Bůh, jenž chrání moje právo;
v soužení jsi uvolnil mi;
slituj se nade mnou, vyslyš mou modlitbu.

Pokolení mužů, jak dlouho
bude čest má na potupu?

Proč máte zálibu ve věcech marných
a proč honíte se za lží?

Vězte přece, že podivuhodně
Hospodin mne omilostnil;

Hospodin mne vyslychá,
kdykoli ho vzývám.

Jste-li roztrpčení, nehřešte!

Čím se v mysli své zabýváte,*
toho na svých ložích želte.

Podejte oběť, jak se sluší,
a mějte důvěru v Hospodina.

Mnoho je těch, kteří praví:

Ž a l m 90

„Kdo nám dá dočkati se blaha?“
Vznáší se nad námi jas tvé tváře,*
Hospodine, udělil jsi
srdci mému radost větší
nežli bývá, kdy mají hojnost
obilí, vína i oleje.
Klidně na lůžko uložím se
a také budu spáti,
neboť ty, Pane, sám se staráš,
aby bydlo mé bezpečné bylo.
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Ž A L M 90

Ukřižovaný jest náš hrad, ochrana, Bůh, o něhož mož-
no pevně opřít svou důvěru. Jest naše útočiště, štít náš,
zastiňuje nás perutěmi svými, pod ochranou jeho křídel
jsme zajištěni. Andělé strážní rádi a pečlivě opatrují duši,
na které se perlí rudá krev Krista-Vykupitele.

Pod záštitou Nejvyššího přebývá,
ve stínu Boha nebes odpočívá,
kdo říká Pánu: „Tys ochrana má a hrad můj,
Bůh můj, v něhož naději svou skládám.“
Neboť on vysvobodí tě z osidla lovců,
od slova, které přináší zkázu.
Perutěmi svými zastíní tě,
pod křídly jeho najdeš útočiště,*
štítem obestře tě věrnost jeho.

Nebudeš se báti hrůzy noční,
ani střely létající ve dne,
ani čeho, co se plíží za tmy,
ani útoku zloducha o polednách.

Padne jich po boku tvém tisíc,
deset tisíc po pravici,*
ale k tobě se nepřiblíží.

Ty jen na své oči budeš to vidět,
na odplatu hříšníků budeš patřit.

Protožeš řekl: „Hospodin, naděje má jest“,
učiniv Hospodina svým útočištěm:
nepřihodí se nic zlého tobě,
rána se nepřiblíží k tvému stánku.

Neboť andělům svým o tobě kázal,
aby tě ostríhali na všech tvých cestách.

Takořka na rukou budou tebe nosit,
abys o kámen nohou svou nezavadil,

Po zmiji a basilišku chodit,
šlapat budeš po lvu, jakož i po draku:

„Protože lne ke mně, vysvobozuji ho,
chráním ho, ježto zná mé jméno.

Vzývá mne i slyším ho; jsem při něm v tísní,
vytrhuji ho a oslavuji.

Dlouhého věku do syta mu dávám,
a svou spásu popřávám mu vidět.“

Sláva Otci i Synu

i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Ž A L M 133

I v noci měli bychom klečeti před Ukřižovaným a chváliti toho, jenž i v tuto dobu požehnání rozlévá do všech údů svého duchovního těla, t. j. církve sv.

**Nuže, teď oslavujte Hospodina,
všichni služebníci Páně,
kteří stáváte v Hospodinově domě,
v nádvoří domu našeho Boha!
V noci zdvíhejte ruce své ke svatyni,
oslavující Hospodina!
„Žehnej tobě Hospodin se Sionu,
který učinil nebe i zemi!“
Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.**

Antifona :

Slituj se nade mnou, Hospodine, a vyslyš mou modlitbu.

Chvalozpěv :

**Prve než světlo zhasne dnes,
tě, tvůrce světa, prosíme,
bys podle laskavosti své
byl vůdcem nám a záštitou.**

**Kéž od nás vzdálí se zlé sny,
jakož i noční přeludy ;**

K o m p l e t á ř

a sevři škůdce našeho,
by těla čistá zůstala.

To dej nám, Otče laskavý,
a Otci rovný, Jediný,
i s Duchem Utěшитelem
po všechny věky vládnoucí.
Amen.

Kapitola (Jer. 14, 9): Tyš přece mezi námi, Hospodine, tvoje jméno máme, neopouštěj nás, Hospodine, Bože náš!

O.: Bohu díky.

Krátké responsorium: Ve tvé ruce, Hospodine, poroučím ducha svého. — Ve tvé ruce, Hospodine, poroučím ducha svého.

V.: Ty mne zachrániš, Pane, Bože věrný.

O.: Poroučím ducha svého.

Ve tvé ruce, Hospodine, poroučím ducha svého.

V.: Střez mne jako zřítelnici oka.

O.: Ve stínu svých křídel uschovej mne.

Antifona:

O patruj nás.

Chvalozpěv Simeonův (Luk. 2, 29 -- 32).

Sladce umírá křesťan, který ve svém životě často se učil umírat s Ukřižovaným.

Nyní propouštíš, Páne, služebníka svého
podle slova svého v pokoji,

neboť viděly oči mě spásu tvou,
kterou jsi připravil před očima všech národů,
světlo k osvětlení pohanův
a k slávě lidu svého israelského.

Sláva Otci i Synu
i Duchu svatému,
jako byla na počátku, buď nyní i vždycky
i na věky věkův. Amen.

Antifona :

O patruj nás, Pane, když bdíme, střež nás, když
spíme; abychom bděli s Kristem a odpočívali
v pokoji.

Pane, smiluj se nad námi, Kriste, smiluj se
nad námi. Pane, smiluj se nad námi. — Otče
náš . . . potichu.

V.: A neuvod' nás v pokušení.

O.: Ale zbay nás od zlého.

V. Věřím v Boha . . . potichu.

V.: Těla vzkříšení.

O.: A život věčný. Amen.

V.: Požehnaný jsi, Pane Bože otců našich.

O.: Úcty hodný a slavný jsi na věky.

V.: Dobrořečme Otci i Synu i Duchu svatému.

O.: Chvalme a nade všechno ho vyvyšujeme na
věky.

V.: Požehnaný jsi, Hospodine, na nebeské ob-
loze.

O.: Úcty hodný, slavný a nade všechno vyvý-
šený jsi na věky.

K o m p l e t á ř

V.: Požehnej a ostříhej nás všemohoucí a milosrdný Hospodin.

O.: Amen.

V.: Rač nás, Pane, této noci.

O.: Hříchu chrániti.

V.: Sestup milosrdenství tvé na nás.

O.: Jak v tebe doufáme.

V.: Pane, vyslyš modlitbu mou.

O.: A volání mé k tobě přijď.

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

Modleme se: Navštiv, prosíme, Pane, tento příbytek a všechny nástrahy nepřitele od něho zapuď; tvoji svatí andělé ať v něm přebývají, a ti ať nás v pokoji opatrují; a tvé požehnání buď vždy s námi. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh, po všechny věky věkův.

O.: Amen.

V.: Pán s vámi.

O.: I s duchem tvým.

V.: Dobrořečme Pánu.

O.: Bohu díky.

Požehnání: Požehnej a ostříhej nás všemohoucí a milosrdný Hospodin, Otec, † Syn i Duch svatý.

O.: Amen.

Modlitba závěrečná

Závěrečná antifona mariánská :

Nebes královno, buď zdráva.
Andělů ti patří sláva.
Zdravas, kořene a bráno,
kterou světlo jest nám dáno!
Plesej, Panno, slávou jasná,
zdravas, nade všecky krásná.
Zdráva buď, ty sličná, čistá,
a pros za nás Pána Krista.

V.: Dovol mi chváliti tebe, přesvatá Panno.

O.: Dej mi sílu proti tvým odpůrcům.

Modleme se. Popřej nám, milosrdný Bože, pomoci v naší křehkosti, bychom slavíce památku přesvaté Boží Rodičky, na její přímluvu povstali ze svých nepravostí. Skrze téhož Krista, Pána našeho.

O.: Amen.

V.: Pomoc Boží zůstávej † vždycky s námi.

O.: Amen.

Otče náš... Zdravas Maria... Věřím v Boha...
(Vše potichu.)

Modlitba závěrečná.

Svatosvaté a nerozdílné Trojici, lidské přirozenosti ukřižovaného Pána našeho Ježíše Krista, požehnané neporušenosti blahoslavené, přeslavné a vždy panenské Marie, jakož i sboru všech svatých budiž věčná chvála, čest a mocná sláva

Modlitba závěrečná

ode všeho tvorstva vzdávána; nám pak dostaniž se odpuštění všech hříchů – po nekonečné věky věkův. Amen.

V.: Blahoslavené lůno Marie Panny, které nosilo Syna věčného Otce.

O.: A blahoslavené prsy, které napájely Krista Pána.

Otče náš... potichu. Zdrávas, Maria... potichu.